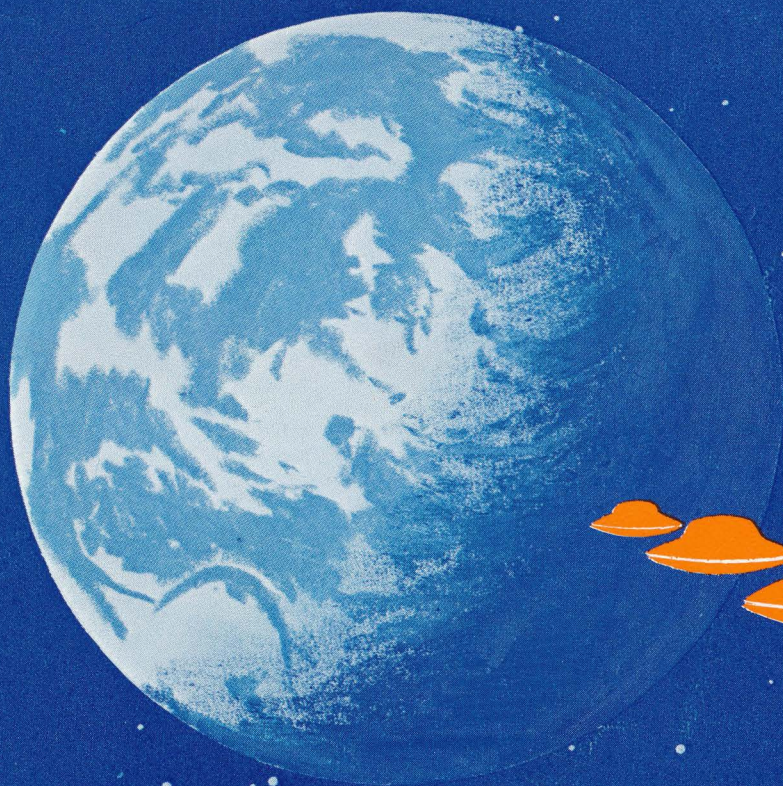

UFO

1984 - 3 ÅRGANG

1

ABONNEMENT KR. 90 - LÖSSALG KR. 20 PR. NR.

Tidsskriftet UFO nr. 1 1984 · 3 årgang.

Utgitt av UFO-NORGE -
en landsomfattende forening

UTGIVELSE

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenene, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

* REDAKSJON

Ansvarlig redaktør: Finn Kalvik

Adresse: Postbox 1155
5001 Bergen.

Telefon: 05-28 01 26

Redaksjonssekretærer:

Leif Havik
7490 Rognes. Tlf.: 07-43 42 25

Frank Lie
Lundveien 4
3100 Tønsberg. Tlf.: 033-12 369

Knut Aasheim
Postbox 142
2073 Bøn. Tlf.: 06-95 15 65

RED. NORDIC UFO NEWS LETTER

Mentz D. Kaarbø
Storhaugen 28 5000 Bergen.

* ABONNEMENT/MEDLEMSKAP

Tidsskriftet UFO utkommer med 5 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1984 kr.90.- Beløpet betales enklest over postgiro.

Postgirokontonummer: 3 07 08 10

* Abonnementsadressen: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og forskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg fra leserne, men forbeholder seg retten til å redigere/forkorte.

ORGANISASJONSOVERSIKT FOR UFO-NORGE

DAGLIG LEDELSE:

Denne utgjøres av en komite på fem medlemmer:

Odd-Gunnar Røed	
Elbjørg Fjeldberg	Erling Strand
Hans Kr. Moe	Knut Aasheim

* INFORMASJONS- & KONTAKTADRESSE:

UFO-NORGE
Postbox 14, 3133 Duken.
Tlf.: 033-83 606

RAPPORTSENTRAL:

UFO-NORGE
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

FORSKNINGSSEKSJON:

UFO-NORGE
Postbox 485, 7001 Trondheim.

* AVDELINGER & LEDERE:

UFO-NORGE ØST

Elbjørg Fjeldberg
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

UFO-NORGE SØR

Hans Aass
Postbox 291, 4801 Arendal.
Tlf.: 041-15 864

UFO-NORGE VEST

Finn Kalvik
Postbox 1155, 5001 Bergen.
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE MIDT

Leif Havik
Postbox 485, 7001 Trondheim.
Tlf.: 07-43 42 25

UFO-NORGE NORD

Leif Normann Solhaug
Postbox 19, 8387 Fredvang.
Tlf.: 088-94 168

Trykk: UFO-NORGE, avd. Vest.
Design omslagssider: Knut Aasheim.

SIDEN SIST – redaktøren har ordet

Så er vi ute igjen med begynnelsen på en ny årgang, den tredje for "UFO" og den tolvte siden vi startet utgivelsen av RAPPORTNYTT i 1972.

Har disse 1.408 UFO-sider vært til noen nytte? - vil vel være naturlig å sette et spørsmålstegn ved.

Så langt jeg kan se - den veien - har de mange godord som er mottatt her i redaksjonen fra fornøyde lesere, overbevist meg om at informasjonen av hva som skjer av UFO-hendelser - både her, og i utlandet er viktig for dem som søker opplysninger om UFO-gåten, og videre, At "UFO" har klart å formidle det viktigste. **Riksavisene** og **NRK**, vil, eller kan ikke opplyse sine UFO-interesserte lesere og Lyttere/seere om dette tverrvitenskapelige problemet, og det ser ikke ut til at det vil bedre seg i nærmeste fremtid.

Med fare for å gjenta meg selv, vil jeg (ennå engang) påstå at det i de siste tyve år har skjedd så mange oppsiktsvekkende UFO-hendelser at det skulle være materiale nok for en seriøs debatt om f.eks. de mange nærkontakter av 3. grad, i våre medier, i stedet for de mange halvlunkne UFO-programmer som hittil - i skjeldne tilfeller - har vært presentert.

Konklusjonen skulle da være at foreløpig "råder" "UFO" grunnen alene", og i påvente av mer offentlig UFO-informasjon fortsetter vi vår informasjon, forhåpentlig til glede for våre interesserte medlemmer - aktive som passive -.

Hessdalsprosjektet går videre med folk fra UFO-SVERIGE i samarbeid med våre egne. Mer om dette inne i bladet.

Samarbeid med andre verdensdeler er stadig i utvikling, og i dette nummer er Brasil aktuell.

Ekstra tiltak koster penger, og jeg henviser til vår oppfordring om støttetiltak for våre forskningsoppdrag, som igjen gir interessante artikler i bladet. Så har våre medlemmer noen kroner på lur, vil vi motta disse med takk.

Vi skulle gjerne ha presentert en ny forside på denne -84-årgangen, men det har vi ikke råd til. Istedet har vi frisket opp noe på fargene, og prøver heller å gjøre innholdet stadig bedre. En større markedskampanje er i emning, og ved siden av den håper vi at våre medlemmer skaffer oss minst én ny leser i dette år. Kan dette lykkes, vil vi eksistere også i 1985.

DIN INNSATS ER AVGJØRENDE!

På gjenhør!

Innhold:	side:		side:
UFO-landingen i England,...	2	Statistikk fra URD,.....	20
Testhelg i Hessdalen,.....	5	UFO, observert fra Bodø flystasjon,.....	23
Instrumentering,.....	8	Norsk-Brasiliansk utveksling	24
Støtteaksjon for UFO-NORGE,	10	Kontakt med leserne,.....	25
Landsmøte til våren,.....	10	P R E S S E K L I P P,.....	30
Havareerte UFO-er, siste del,	11	UFO og religion,.....	33
Väddä-saken i Sverige,.....	14	Mystiske krefter i pyramide-	
UFO-nærkontakt av 2 & 3.		ne?,.....	37
grad, statistisk sett,.....	18	Mystisk himmellegeme - ny	
		planet?,.....	40

mer om UFO-landingen i England!

hva UFO-tidsskriftet Flying Saucer Review avslører.

ENDEL AV VÅRE LESERE KAN KANSKJE HA SPURT SEG SELV OM DENNE FANTASTISKE HENDELSE ER VIRKELIG ELLER EN KJEMPEBLØFF. SOM UTTRYKT I FORRIGE ARTIKKEL, ER DET PÅ GRUNN AV DET FREMLAGTE MATERIALE GODT GRUNNLAG FOR Å TRO AT HENDELSENE OG UTTALELSENE I ALT VESENTLIG ER RIKTIG GJENGITT; SÆRLIG FORDI NAVNGITTE MILITÆRE MYNDIGHETER OG PERSONER ER INNVOLVERT.

FLYING SAUCER REVIEW FØRST UTE

Det velrennomerte engelske UFO-tidsskrift Flying Saucer Review - eller bare FSR (se annonse annensteds i bladet) omtalte den saken første gang i sitt Mars '81 nummer (Vol.26 no.6) og da som rykter, men sterke sådanne.

De skrev bl.a.: "Det vi har fått rede på, skyldes utelukkende at enkelte personer i og ved militærbasen har snakket (kanskje tåpelig og bestemt uoffisielt). Tilsynelatende skulle dette gi grunnlag for å avvise historien, men det har vist seg at 3 forskjellige rykter fra hva som synes å være 3 uavhengige kilder forholder seg til den samme, helt utrolige hendelsen - eller muligens en serie hendelser."

NYE DETALJER FRA SIVIL RADAROPERATØR

I sitt Juni-nummer i '82 (Vol.27 no.6) har FSR så en lengre artikkel om saken basert på hva man til da hadde vært istand til å finne ut. (De militære hadde da ingen-ting innrømmet).

Vi får høre hvordan en operatør på en sivil radarstasjon fulgte en UFO på skjermen innover i retning av Suffolk, og hvordan militære fra US Air Force (amerikanske Flyvåpen) dukket opp 2 dager senere og konfiskerte båndet med opptaket av UFO'et. Disse samme USAF-folkene skulle ha antydnet at "noe uvanlig" skulle ha landet nær Woodbridge-basen og hendelsen omfattet et metallisk fartøy, vesener,

samt elektromagnetiske virkninger på en militær jeep.

LOKAL UFO-ETTERFORSKER HØRER NYHETER

En av de første som hørte om affæren, var den lokale etterforskeren Brenda Butler (omtalt i vår artikkel i UFO nr.5 '83, men der navngitt som Brenda Cutler). En venn på basen - en offiser, hadde betrodde seg til henne allerede få dager senere, mot løfte om ikke å snakke om den. Derfor begynte hun sine undersøkelser først senere når hun hørte om saken fra andre. Offiseren hadde forøvrig fortalt at dette ikke var første hendelsen av dette slag nær basen(!) men den mest imponerende fordi den innvolverte KONTAKT! Offiserens detaljerte beretning av hva som hendte stemmer i alt vesentlig med hva som psevdonymet Art Wallace fra USAF fortalte i vår artikkel i forrige nr. Men ytterligere interessante detaljer kom frem:

- * At objektet syntes skadet på ytter-siden.
- * At 3 vesener, ca. 1m høye og ikledt sølvglinsende drakter befant seg svevende i luften ved siden av fartøyet - inni lysstråler mens de reparerte fartøyet.
- * At basekommandøren konfiskerte alle kameraene og forlangte total nyhets-taushet, samt at han (alene) snakket med de fremmede mens de arbeidet(!)
- * At fartøyet var på bakken i 4 timer før det tok av og forsvant.
- * At et fly neste dag søkte over området etter utstråling og fant noe.

Brendas informatør nektet selv i største konfidens å svare på spørsmål om fartøyet eksakte form og hva som ble diskutert under samtalen med de fremmede. ►

UFO-landingen ...

Fortsatt

LOKALE UNDERSØKELSER SETTES IGANG

Brenda og hennes medarbeider "Dot" eg. Dorothy Street, gjorde en rekke undersøkelser i omegnen og fant endel forhold som kan ha hatt noe med hendelsen å gjøre. Blandt annet ble en sivil elektriker innkalt til flybasen for å reparere alle lysene på rullebanen som hadde gått ut. Han ble nektet å få vite hva som hadde forårsaket dette, og ble bevoktet av 6 bevopnede vakter. Dette fant han høyst merkelig for slik hadde han aldri blitt behandlet tidligere.

Videre kunne Brenda fortelle en merkelig hendelse som inntraff, men som kan skyldes personlig tolkning eller innbilning, men Dot Street kunne dog bekrefte at det hendte.

De kjørte i bil i Tangham-skogen tett i nærheten av landingsstedet. Plutselig begynte bilen å vibrere. Den akselererte opp i 60-70mph (95-110km/t) og var helt ute av kontroll i følge Brenda som var sjåfør. Dot ble skremt, hun trodde Brenda gjorde det bevisst for å skremme henne, og ba henne holde opp. Etter en ca. 800 meter stoppet bilen plutselig, men kvinnene var skremt. De diskuterte lenge før de noe senere våget å kjøre tilbake, ut av skogen, den samme vei de var kommet. Bilen begynte også denne gang å vibrere og olje og tenningslampene blunket. Mens de to kvinnene klart mener hendelsen kan være av betydning, stiller artikkelforfatteren, den engelske UFO-forsker og forfatter Jenny Randles, seg mer skeptisk.

PÅSTANDEN OM FLYKRASJ

Som kommentar til at det hele skulle dreie seg om et flykrasj, sier Ms Randles: "Kanskje ble UFO-historien plantet for å dekke over flykrasjet (som skulle ha inneholdt strålingsvåpen), men det synes å være omvendt. For det var flykrasj-ryktene som ble spredt til bønder og skogsfolk. UFO-ryktet kom bare til begrensede kilder."

Brenda Butlers vurdering - og artikkelforfatteren er enig - går ut på at: "Vi må ha et åpent sinn. Det kan ha vært et UFO - eller et hemmelig eksperiment av et eller annet slag." Vi gir ikke opp, - vi har til hensikt å finne ut hva som VIRKELIG hendte.

"DEN HEMMELIGHOLDDELSEN" (That Coverup)

Under denne tittel bringer Flying Saucer Review for Nov. Des.'83 (Vol.29 no.2) sin leder hvor landingen i Suffolk omtales. Vi bringer her et utdrag av denne.

"Til vår overraskelse har den britiske Søndagsavisen NEWS OF THE WORLD, som utkommer i kjempeopplag, nylig ofret stor oppmerksomhet på den påståtte UFO-landingen i området Rendlesham Forest (eller Tangmere Wood (iavisartikkelen stod det Tangham)), i det britiske fylket Suffolk, som har stått omtalt i FSR 2 ganger tidligere"(ref. oppg. tidl.).

Redaktøren nevner så opplysninger som C.A.U.S.(Citizens Against UFO Secrecy) har fått frigitt i USA, osv. (se vår art. i UFO nr. 5 '83)

I de fem artikler (Oct. 2,9,16 & 23, samt 6 Nov.'83) som NEWS OF THE WORLD har ofret på denne og andre ferskere britiske UFO-rapporter, så har avisen gjort bare hva tåper som nåværende redaktør av FSR antas å skulle gjøre. Det vil si den har anklaget noen for å drive en omfattende hemmeligholdelse av/om UFO på høyt nivå. For dette er hva NEWS OF THE WORLD sa i sin lederspalte den 2 Oktober 1983:

VI MÅ BLI FORTALT

Noe merkelig hendte der ute i skogen den vinternatten i Desember 1980

Vår fullt dokumenterte første siderapport av en UFO-landing i Suffolk kan ikke bortforklares.

Ved ethvert hjørne møtte våre etterforskere en vegg av taushet - likevel benektet ingen de viktigste fakta.

Noen autoritet, spesielt i Forsvarsministeriet, har svaret.

Det er på tide vi blir fortalt.

FIRE MILLIONER AVISEKSEMPLARER

I løpet av et 11/2 times intervju som FSR's redaktør hadde med redaktøren og assisterende redaktør av NEWS OF THE WORLD den 27 Oktober, uttalte disse at deres artikler om UFO hadde ført til en stor økning i leserantallet. Avisen selger allerede mere enn 4 000 000 eksemplarer hver Søndag.

Denne opplysning beviser at det ikke er riktig at den britiske offentlighet ikke lenger er interessert i UFO-problem-►

UFO-landingen ...

fortsettelse

et. Hva det virkelig beviser er at den britiske offentlighet ER dypt interessert i fakta når noen klarer å få disse fakta ut til dem. Men det er dog et grundig utbygget system i operasjon som normalt er effektivt i å hindre fakta i å nå dem."

"THE COVER-UP"

Flying Saucer Review presenterer så i dette samme, seneste nummer, fire lederartikler fra tidligere utgaver - det eldste fra Mai-Juni 1955. Disse tar alle opp temaet offisiell hemmeligholdelse eller "cover-up" som det kalles på engelsk. Det ville føre altfor langt å gjengi disse her, og vi skal derfor bare ta med nåværende redaktørs avslutningsbemerkning i sin leder:

"Det ser ut som om FSR's frykteligste forbrytelse er at, som disse gamle ledere og artikler vil vise, vi har vært på riktig spor gjennom de nesten 30 år av vår eksistens!"

Oversettelse og sammendrag: K. Aasheim.

For those of our subscribers who read english and would be interested in following the UFO-phenomena on the international scene more closely, we would recommend:

Now in its 29th year of publication it is highly respected and widely read. 6 issues pr. year, and subscription annually £7.50 Pay by international money order or giro. Their giro no. is: 3563251

Address: FSR Publications Ltd., West Malling, Maidstone Kent ME19 6JZ, England.

Astronomer & UFO

For relativt kort til siden har Stanford Universitetet i USA avsluttet en undersøkelse omkring UFO-mysteriet.

Av 2611 spørreskjema utsendt til medlemmer av American Astronomical Society kom det 1356 svar.

* 53% svarte at de avgjort mente at UFO-fenomenene burde utforskes.

* 27% svarte "kanskje" og

* 3% svarte "avgjort ikke".

* Over 80% av svarerne uttrykte vilje til å hjelpe til med å løse UFO-mysteriet.

* 62% av astronomene sa at de hadde iaktatt et UFO. Størstedelen av disse observasjoner omfattet "uvanlige" nattlige lys.

16 astronomer beskrev UFO'er sett om dagen og 7 av disse tilfeller gjaldt skiveformede gjenstander. To astronomer berettet om interferens av det elektriske system på sine biler mens UFO'et var synlig.

Også sovjetiske astronomer har hatt møter med UFO'er Ved Ogre-observatoriet i Litauen rettet de teleskopet mot et uvanlig lys på nattehimmelen. UFO'et de kunne beskrive var linseformet, ca. 100m i diameter med en liten kule synlig i sentrum. 3 andre små kuler roterte langsomt rundt den store skiven. UFO'ets farge ble beskrevet som pæregrønn. Objektet avtok langsomt i størrelse som om det beveget seg bort fra Jorden. De sovjetiske astronomer anslo objektet til å sveve ca. 250km over Jorden.

Astronomer ved "El Infiernillo"-observatoriet i Chile, fotograferte et hurtigblinkende UFO, som svevet på nattehimmelen i 60 min.

Pastor Segundo B. Reyna, en internasjonalt anerkjent astronom ved Adhara-observatoriet i Argentina, erklærte: "UFOer eksisterer virkelig. De er romskip bemannet med levende vesener fra en annen verden. Disse fremmede studerer uavbrutt Jorden og dens beboere."

Kilde: UFO-KONTAKT, nr. 1 '83. ●

* TESTHELG I HESSDALEN *

av Odd-Gunnar Røed

PROSJEKTETS PRAKTISKE INNLEDNING.

FRAM TIL NÅ HAR "PROJECT HESSDALEN" KUN EKSISTERT PÅ PAPIRET FOR DE FLESTE. MENS DET FOR DE FEM I H.D.KOMITEEN SIDEN SOMMEREN HAR EKSISTERT EN HEKTISK MØTEVIRKSOMHET, RESULTATET AV DISSE SAMMENKOMSTENE KUNNE VI ERFARE HELGEN 21-23, JANUAR,

FREDAG.

Innkvartering av de mange tilreisende fra Sverige og Norge. De fleste var glad for å få en seng å krype ned i etter en lang og stabasiøs reise.

LØRDAG.

Kl.10.00 er alle ankomne samlet til informasjonsmøte hos Jon-Arvid Aspås.

I alt 10 svensker og 11 nordmenn. Christer Nordin...Dan Mattsson.. Katarina Flemk...Ove Løvgren.... Ulf Ekstedt..Lars-Gøran Bärting. Karl-Olov Pettersson.Lena Berggren Kristina Åkerlund och Carl-Anton Mattsson, alle UFO-Sverige.

Arne & Tone Thomassen...Tonny Nilsen..Lars Carlsson..Roar Wister..Ketil Malvig..Leif Havik. Ole Lillevold..Mona Storm Nilsen. Per Magne Rekstad og Odd-Gunnar Røed, alle UFO-Norge.

Senere tilkom Erling Strand, som hadde kondensproblemer i vinter-Norge, samt Johan Hjelvik og endel av bygdas folk som støttet opp om Prosjektet. Vi savnet naturlig nok Håkan Ekstrand og Jan Fjellander fra Sverige, men de var meget opptatt og kommer sterkere igjen etter som prosjektet skrider fram.

De forskjellige poster blir bemannet på papiret. Hovedkvarteret er Campingvognen på Aspåskjølen, videre er det poster på Litjffjellet,

Finnsåhøgda og Fjellbekkhøgda. Lørdagen går med til fordeling av utstyr.

Posteringen utover kvelden er full bemanning av H.K. (Campingvognen) på Aspåskjølen, og en post nede på Vårhus i dalen. Disse skulle vært på Litjffjellet, men pga. kluss med snøscootertrafikken ble dette utsatt til søndag. Det samme gjaldt for svenskene som skulle vært oppe på Finnsåhøgda og Fjellbekkhøgda. Sammen med Thomassens overnattet de på to setre i Finnsådalen. Radiokontakten uteble med sistnevnte, da de ikke fikk opprettet radioutstyret sitt før søndag, men de var ute og holdt visuell utkikk hele natten. Derimot hadde vi god radioforbindelse med Roar Wisters gruppe på Vårhus hele kvelden og natten. Lørdagskvelden gikk således med til vaktordninger i 20° kulde, med gradvis økende vind i retning nord.

Flere objekter ble sett, og mange bilder tatt.

Kl. 00.30 ringte vi fra H.K. til J.A.Hynek, for å melde om prosjektets innledning og gang. Han ble fyr og flamme, og ønsket alle som var med på prosjektet lykke til.

Vaktholdet ble avsluttet søndag morgen kl.05.15.

SØNDAG.

Kl.10.00 startet overvåkingen opp igjen fra H.K., Litjffjellet

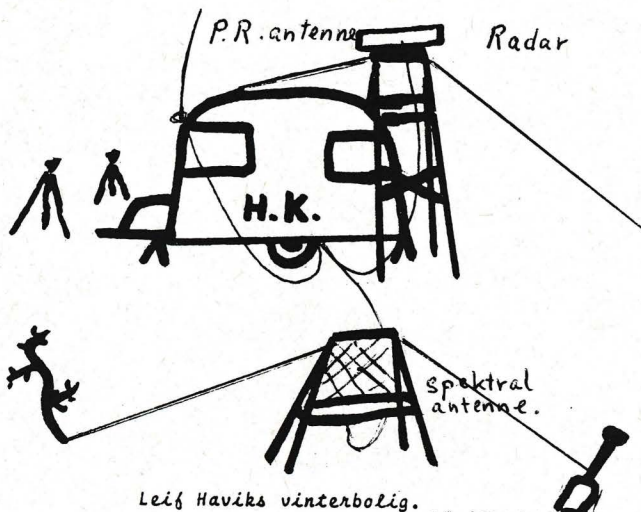
ble bemannet kl.14.00 og Finnsåhøgda / Fjellbekkhøgda kom i drift kl.18.00.

Kl.16.40 ble det ringt inn en pressemelding til NTB. Vi håper i skrivende stund på et godt resultat der.

Johan Hjelvik kom kl.13.30, og monterte en skikkelig antenne til spektralanalysatoren. Han måtte desverre videre ganske straks.

Erling Strand måtte nedover kl. 18.00, og med ham forsvant mobiltelefonen, men heldigvis er det som regel en av mannskapet som til enhver tid har et slikt apparat til disposisjon.

Vaktordningen i H.K. fungerte slik at en person bestandig var ute i halvtimes økter, mens de tre andre kunne varme seg inne i vognen, der en til stadighet overvåket radaren og spektralanalysatoren.

Enkelte blipp åpenbarte seg på radaren, men ellers var det ikke mye å spore der.

Kl.19.00 ankom Kurt Person med damefølge fra Østersund i Sverige. De overnattet hos Jon Arvid Aspås, og ble i Hessdalen en uke, inne på Finnsådalen sammen med Thomassens.

Værende i Hessdalen blir også Leif Havik, som praktisk prosjektleder blir han nok der til ut på våren.

Person med følge sto for vakt holdet utenfor H.K. fra kl.23.00 til 01.30.

Finnsåhøgda / Fjellbekkhøgda avsluttet vaktholdet kl.22.00 pga. dårlig sikt.

Litjffjellet avsluttet sitt vakthold kl.01.15 pga. dårlig sikt.

H.K. som har litt bedre siktemuligheter fortsetter i 12° kulde, og litt mer vind enn lørdag. Endel skyer sperrer også for sikten. Postene ligger tross alt i tusen meters høyde.

Kl.03.15 avsluttes overvåkingen fra H.K.

Observasjoner ble også denne kvelden festet til filmrullene, og lokalbefolkningen meldte om en observasjon kl.07.30.

Disse ringte inn om fenomener til Jon Arvid Aspås, som igjen anropte oss over radio.

OBSERVASJONENE.

Det ble observert flere interessante lysfenomener i luftrommet lavt over Hessdalen denne helgen. Felles for de fleste var at de beveget seg i lav høyde, faktisk så lavt at vitnene ikke behøvde å legge hodet bakover for å følge disse lysene. Et av disse lysene, som det desverre ikke ble tatt noen bilder av, sveipet gjennom dalen i nordlig retning, det var av gul farge og høyden var ca.700m. Samtidig kom det inn to fly for landing på Værnes ved Trondheim. Det var naturlig å tro at dette var en av disse flyene, men høyde, fart og kursendringer gjorde sitt til at dette ikke var særlig sannsynlig.

Flyene som vi også så meget tydelig hadde en innflyvningshøyde på 6000 meter, de var også meget hørbare, i motsetning til disse andre som var helt lydløse. Dette skjedde kl.17.45. Videre fikk vi inn et par fra lokalbefolkningen.

Ole Gunnar Folde ringte inn en observasjon fra sitt hjensted ved Kjerringvold, han så et lys over Øyungen som sto og pulserte for deretter og hoppe og ned, før den forsvant.

Våre egne observasjoner fikk vi også festet til filmrullene. Det begynte kl.18.05, et sør-gående flakkende lys, rødt og blankt å se til, blinkende forsvant det ut av syne for oss. Vi får beskjed fra Wisters gruppe at det lenger inne i dalen er observert som to objekter. Fotos ble tatt.

Neste lys inn på scenen, er et nordgående objekt med ujevn gange, sto inne i dalen lenge stille, for så å bevege seg, stoppet igjen, for så igjen å sette opp farten, nå holdt denne seg jevnt og rolig mens det passerte H.K., men etter en stund ble det igjen urolig og skiftet retninger, og hoppet opp og ned en stund før det forsvant østover.

Fargen var gulaktig, og Litjffjellet rapporterte om røde lys i tillegg.

Her fikk vi tatt mange bilder. Vi var hele tiden på lørdag plaget med gjentatte blink, bakenfor Litjffjellet.

Et av disse ble fotografert kl.21.20

Kl.01.50 flakket igjen disse lysene over Litjffjellet, akkurat som elektronblitz å se til, men de blinket ikke to ganger på samme sted etter hverandre, de flakket opp og ned og fram og tilbake. Fra Litjffjellet ble det også sett noen røde lys i underkant av dette fenomenet.

Fotos ble tatt.

Søndagense observasjoner som ble avfotografert besto i flere tilfeller av blinkende lys over Litjffjellet, på samme sted som før og litt lenger nord. Dette skjedde kl.19.20 / 19.25. I denne timen skjedde det mye for kl.19.44 kom det et lys gjennom dalen, lignende den som passerte på lørdag, jevnt gult lys, på vei nordover. Først er den ganske rask så sakker den litt av og gjør en vri oppover, dreier av mot øst, ikke så meget som den andre, og forsvinner i det fjerne. Etter dette var det ikke noen særegne fenomener å se som var verd et nærmere studium.

BETRAKTNINGER.

På søndags ettermiddag samlet vi oss til et møte hos Jon-Arvid Aspås nok en gang. Alle kastet sine betraktninger over bordet, slik at vi kunne lære noe til neste store samling her i dalen.

- 1.En må alltid regne med muligheten av at en tidligere gitt beskjed kan ha blitt omgjort før en kommer til Hessdalen. Derfor er det psykisk uheldig å innrette seg på å overnatte i en varm og god stue, da en kanskje må inn på fjellet for å sove i en seter der. Regn derfor alltid med muligheten av å måtte gå på ski under oppholdet.
- 2.Vanlig fjellutstyr holder ikke mål når en blir stående ute på et sted for å konsentrere seg om himmeltitting. Regn derfor med å måtte bruke polarutstyr, så som "survivalsuits", som brukes i nordsjøen, og varmedresser med månestøvler. Dette er utstyr som viste seg å holde på varmen best.
- 3.Ha med en vindtett hette til å trekke over kamerahuset, da snoen raskt tetter igjen alle åpninger.
- 4.En meget god idé er det å ta med seg en pressenning og noen sekker med grillkull. Slå denne opp som en tipi, og fyre opp. Da kan en varme seg mens en er på post uten å gå helt tilbake til hytta.
- 5.En meget viktig ting som viste seg, er vaktordningen. Her MÅ vi la en mann stå ute av gangen, og la de andre være inne og få igjen varmen. Ved fire manns besetning er en kun ute en gang hver annen time, på denne måten holder både mot, humør og ressursene lenger.

VEL MØTT I FEBRUAR.

Odd-Gunnar Røed.

INSTRUMENTERING.

av Erling Strand.

På aksjonen i Hessdalen, den 20-21 jan. 1984, hadde vi en basesasjon på Aspåskjølen, og tre feltstasjoner; en på Fjellbekkhøgda, en på Finnsåshøgda og en på Litlfjellet. Basestasjonen var utstyrt med flere forskjellige instrumenter; bl.a. radar, spektrumanalysator, feltstyrkemåler, IR-viewer, og filtre på noen av kameraene for å finne ut av farvene i det ukjente lysfenomenet.

Radaren hadde en maksimal rekkevidde på 18 nautiske mil (ca. 32 km). Vi hadde den for det meste innstilt på 6 nautiske mil. Vi fikk da en avbildning på skjermen som vist i fig.1. På figuren er det også avmerket hvor og når vi fikk registreringer på radaren. Punkt A ble først sett av de som befant seg utenfor campingvogna. De fikk knipset flere bilder, også med kameraer med påmontert spektralfilter. Registreringen ble gjort samtidig med observasjonen, ca. klokken 18.10. Noen hastighet ble ikke registrert da, fordi vi fikk ekko kun på et svep. Punkt B ble registrert klokken 4.27, natt til søndag. Da ble ikke noe lys observert. Her ble objektet registrert på tre svep etter hverandre. Hvert svep er på 2 sekunder. På 6 sekunder har den da forflyttet seg ca. 600m. Det tilsvarer en hastighet på ca. 360 km/t. Ved begge registreringene var det stjerneklart. Det ble også gjort en observasjon som ikke ble registrert på radaren. Det kan skyldes at det var for høyt på himmelen, eller for langt borte. Radaren har nok ikke en spesiell stor åpningsvinkel,

for den tok ikke inn flytrafikken. Det bør også nevnes at radarskjermen ikke ble overvåket hele tiden, pga. mannskapsmangel. Men når storaksjonen setter igang, tror jeg at vi får nok mannskap.

Det ble også brukt en spektrumanalysator, for å måle om det var noen unormale radiosignaler, eller andre forstyrrelser i radiofrekvensområdet. Vi overvåket hele frekvensspekteret fra ca. 100 KHz til 1 GHz samtidig. Pga. mannskapsmangel ble heller ikke den overvåket kontinuerlig. Da registreringene ble gjort på radar, ble ikke spektrumanalysatoren overvåket. I storaksjonen skal vi prøve å overvåke instrumentene med videokamera og videospiller.

IR-viewer kan brukes for å se et større spektralområde enn vårt øye klarer. Den ser inn i det infrarøde området, opp til 1100 nm. Menneskets øye ser fra ca. 390 til ca. 750 nm. Gulfarven finnes ved ca. 590 nm, rødfarven ved ca. 630 nm og opp. IR-vieweren ble heller ikke benyttet under observasjonene, pga. mannskapsmangel. Vi syntes det var viktigst å få tatt bilder av objektet. Basestasjonen var utstyrt med to kameraer med gitter for spektralanalyse, og et foruten gitter. Alle kameraer var ladet med svart/hvit film. Mange bilder ble tatt. Det gjenstår å se om noen ble vellykket. Kamera med og uten spektralfilter var også utplassert på feltstasjonene.

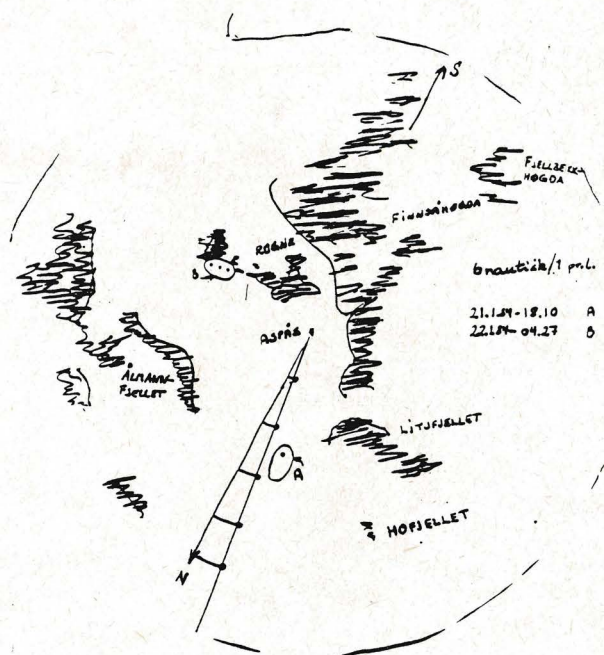
Spektralfilter brukes for å kunne skille farvene i lyset. Ved å analysere disse farvene senere, kan vi finne ut hva slags lyskilde det er. Om det kun er glødende gass eller en fysisk gjenstand, eller en kombinasjon. Fotografering med spektralfilter er derfor en av de viktigste målingene som gjøres. Disse filmene vil senere analyseres på Universitetet i Oslo.

Feltstyrkemeter hadde vi også. Den skulle brukes til å finne ut retningen og styrken på eventuelle radiosignaler som ble oppdaget av spektrumanalysatoren.

Triangulering hadde vi også planer om, men da feltstasjonene ikke hadde fått med seg radioutsyret opp på fjellet ble det umulig å gjøre.

Seismografen overvåker kontinuerlig om det er noen rystelser i jordskorpa. Kurven som seismografen tegnet denne helgen er ennå ikke blitt analysert. Jeg kan kort nevne at de observasjonene som ble gjort ved juletider ikke har gjort noe utslag på seismografen. (Den har overvåket kontinuerlig siden november). Til slutt må jeg nevne at registreringene som ble gjort i helga må analyseres nærmere. Vi har pr. idag ennå ikke undersøkt nok til at vi kan kalle det UFO!

Til neste undersøkelse vil vi høyst sannsynlig få flere typer instrumenter, bl.a. magnetoflux-meter. Den måler magnetfeltet i tre dimensjoner samtidig. Den vil registrere kontinuerlig. Flere detaljer omkring dette og videre undersøkelser, vil vi komme tilbake til i et senere nummer av "UFO".

STØTTEAKSJON for

DET FOREGÅR I DISSE DAGER EN AKSJON FOR Å STØTTE UFO-NORGE VED Å STYRKE FORENINGENS ØKONOMISKE MIDLER. SOM KJENT DRIVES UFO-ARBEIDET PÅ IDEALISTISK GRUNNLAG UTEN NOEN FORM FOR STØTTE. MIDLENE ER DERFOR SVÆRT BEGRENSET OG HINDRER OSS I MANGE AKTIVITETER VI GJERNE SKULLE UTFØRT.

I TRO PÅ AT VÅRE MEDLEMMER FORSTÅR SITUASJONEN OG FØLER FOR Å STØTTE OPP I UFO-ARBEIDET SOM ER SÅ VIKTIG, HAR VI SATT IGANG EN LYN-AKSJON:

Salget av "støttekort", som det nedenfor avbildede, à kr. 50 er allerede igang direkte rundt omkring i landet, Men du som abonnent kan også støtte foreningen!

Slik går du fram:

Betal inn kr. 50 på postgiro nr.
3 24 38 88

Adresse: Odd-Gunnar Røed
UFO-NORGE
Box 14
3133 Duken.

Merk blanketten: "STØTTEBIDRAG"

Dersom du ikke har fornyet ditt abonnement for 1984 ennå, har du sjansen til å spare kr. 10 ved å betale inn kr. 130 ((90-10)+50) på overnevnte konto, og ditt abonnement blir viderekspedert umiddelbart. Merk blanketten: "Abonnement og støttebidrag".

HUSK AT DIN STØTTE NÅ VIL VÆRE EN OPPMUNTRING OG INSPIRASJON!

Jeg støtter opp
om organisasjonen:

og deres forskning
av bl.a. fenomenene
i Hessdalen med:
Kr. 50.—

Ved innsendelse av dette kort, gis kr. 10.— i avslag
på abonnement av tidsskriftet «UFO» i 1984.

KONTAKTADRESSE:
UFO-Norge
Box 14, 3133 DUKEN
Tlf.: 033-83 606

Prosjektfond:
Postgironr. 4 00 69 61
Tidsskriftet «UFO»
kr. 90.— pr. år.

NAVN:

ADR.:

AQUARIUS

BOKKLUBBEN ALTERNATIVE BØKER

er i startgropen. Medlemsskap gir
25 % rabatt på utsalgsprisen.

Ja takk! Send informasjon om medlemsskap.
AQUARIUS, Storgaten 30, 3100 Tønsberg

Carl Falck, Tønsberg

landsmøte

UFO-NORGE INVITERER DEG TIL VÅRT LANDSMØTE FOR 1984!

Dette arrangeres i helgen 5 og 6 Mai på Moelven hotell i Moelv. Dette blir en god anledning til å treffes og prate UFO og bli bedre kjente med hverandre. Vi håper å få til et variert program med foredrag, lysbilder og diskusjon og med tid til uformell kontakt. — spesielt på Lørdagskvelden. Selve landsmøtet vil foregå på Søndag. Muligheter for overnatting på hotell eller campingplass. Spisemuligheter på hotellet. Påmeldingskupong som innlegg i dette nr. av UFO.

HAVARERTE UFOER

ARTIKKELSERIE AV HILARY EVANS

oversatt av Frank Lie

3.

ET KOSMISK WATERGATE?

"Et eller annet sted i USA ligger det en avlåst lagerhall som er bedre bevoktet enn noe annet sted, og her er det bare mennesker med regjeringens og Pentagons høyeste sikkerhetsklareringer som kommer inn. For i denne lagerhallen ligger det ugjendrivelige bevis for at UFOer eksisterer."

Slik uttrykte i 1974 den amerikanske ufologen Otto Binder, forfatteren av en av de mest saklige bøker som finnes om saken, sin tro på at de amerikanske myndigheter har fått tak i og oppbevarer et romskip av utenomjordisk opprinnelse. For mange er dette den reneste trosartikkel mens det for andre ikke er noe mer enn en spennende myte som får en til å fryse på ryggen; men selv om det ikke finnes nok håndfaste bevis til å kunne fastslå med hundre prosent sikkerhet at det faktisk er slik, så er det ihvertfall nok til at selv den største skeptiker må stanse opp og spørre seg selv om det muligens kan finnes en aldri så liten flamme bak all denne røyken.

I en sak der bevisene, som vi har sett, er så få, så selvmotsigende og så løsrevne, der vitnene enten er anonyme eller så godt som umulige å få tak i, er det lett å avfeie det hele som rent oppspinn skapt av sensasjons-journalister eller som et resultat av enkeltpersoners paranoia. I mange år klarte faktisk den seriøse UFO-forskningen å unngå en konfrontasjon med denne utfordrende myten, nettopp ved å støtte seg til disse hypotesene.

Men dette forandret seg da Watergate-affæren avslørte hvor hemmelighetsfull den amerikanske regjering virkelig kunne være, hvor kjeltringaktig den kunne opptre, og i hvilken utstrekning den kunne finne på å lyve for det amerikanske folk. I flere år hadde man påstått at CIA ikke hadde den minste interesse for UFOer; men den såkalte Freedom of Information Act, gjorde det imidlertid mulig for etterforskere å bevise at CIA tvert imot hadde vært svært så interessert i UFO-saken. Og denne slutningen var man i stand til å trekke bare på grunnlag av den minimale mengden med offisielle dokumenter som den amerikanske regjering hadde vært nødt til å frigi. Det finnes fremdeles en ukjent mengde med dokumenter som de har kunnet holde tilbake under påskudd av at det gjelder den nasjonale sikkerhet - hvilke hemmeligheter som skjuler seg her, kan man bare gjette seg til.

Men man har ihvertfall avslørt nok til at UFO-forskerne nå har begynt å se nærmere på enkelte av de mer ekstreme påstandene. I løpet av 1970-årene dukket det opp en ny generasjon med ufologer, menn og kvinner som ikke lenger var villige til å akseptere rapportene slik de fikk dem servert, uansett om det dreide seg om vitneutsagn eller offisielle

bortforklaringer. I denne prosessen var det mang en legende som smuldret bort og ble til ingenting; men andre derimot, viste seg å bestå av en overraskende solid kjerne av **troverdige** fakta, og ikke minst gjaldt dette havari-legenden.

Mye av æren for denne oppdagelsen må gå til den erfarne etterforskeren Leonard Stringfield, som så og si på egenhånd klarte å samle inn bevisene for at de amerikanske myndigheter har UFOer og humanoide vesner i sin besittelse. Resultatet av hans anstrengelser er blitt en samling dokumenter med vitneutsagn fra personer som stort sett velger å være anonyme, men som like fullt virker meget overbevisende og korrekte. Samtidig klarte Bill Moore og Stanton Friedman, i samarbeide med Charles Berlitz, å grave frem en rekke ting om mysteriet ved Roswell, slik vi beskrev det i forrige artikkel. Gjennom sitt arbeid kom de frem til at et uidentifisert objekt (ikke nødvendigvis av ukjent opprinnelse) må ha fått problemer over New Mexico i 1947, og at episoden ikke bare bekymret de amerikanske myndigheter, men at den også satte dem i en nokså pinlig situasjon.

Men Roswell-episoden sluttet ikke der. Mange vitner kunne fortelle at hæren hadde fraktet bort objektet. Når man forsøker å sette bitene i puslespillet sammen, virker det som om alle vrakrester ble samlet sammen og sendt avsted, de mindre bitene til Forth Worth i Texas, og de større delene til Muroc (nå Edwards) Air Force Base i California. Denne sistnevnte forsendelsen kan ha inneholdt opp til flere tallerkner. Når det gjelder de døde humanoidene, virker det som om de først ble sendt til Muroc, og deretter til Wright-Patterson Air Force anlegget i Dayton, Ohio, der de kom til å danne grunnlaget for myten om "den avstengte lagerhallen" som Otto Binder snakker om, og som til slutt kom til uttrykk gjennom filmen "Hangar 18".

Bevisene for at det militære på dette tidspunktet i all hemmelighet sendte en usedvanlig stor last tvers gjennom hele landet, er mange og sterke og klare; man har klart å grave frem en rekke rapporter, som hver for seg er trivielle nok, men som, når man setter dem sammen, danner et meget overbevisende bilde, selv etter mer enn tretti år. I flere tilfeller kommer det til og med frem overbevisende detaljer. Et av vitnene påstår, f. eks., at han var en av de vitenskapsmennene som ble innkalt for å undersøke det havarerte objektet ved San Agostin-slettene, og at det senere ble transportert bort med tog. Etterforskeren påpekte her at nærmeste jernbanelinje ligger femti km. unna, men vitnet svarte at riktignok eksisterer ikke denne linjen lenger, men i 1947 gikk det et jernbanspor fra Socorro til Magdalena, og dette passerte like forbi havaristedet. Dette har siden vist seg å stemme.

En god del av materialet skal angivelig ha blitt sendt til Muroc Air Force Base i California, og en av de mest utrolige, men samtidig mest seiglivet komponentene i myten stammer nettopp herfra. Det blir påstått at den amerikanske presidenten, general Eisenhower, dro til Muroc den 20. februar 1954 for selv å se på tallerknen.

Matematisk sett er dette fullt mulig. Eisenhower var nemlig på dette tidspunktet på ferie hos en venn for å spille golf på gården hans i Palm Springs som bare ligger 150 km fra Muroc. Det pussige er at han bare en uke tidligere var kommet tilbake fra en ferie i Georgia der han hadde vært på vaktel-jakt. Er det sannsynlig at en president, uansett hvor sportsinteressert han måtte være, ville ta seg to ferieturer så kort tid etter hverandre? Det er et spørsmål mange har stilt seg.

Pressen følger selvfølgelig alltid med på hva en president foretar seg, og følgelig kan man regne med at de vet hvor han befinner seg, og sånn omtrent hva han foretar seg, til enhver tid på døgnet. Men den 20. februar gikk det faktisk flere timer uten at pressen ante hvor han befant seg, ryktene begynte å gå, noen påsto at det var fare for nasjonens sikkerhet, og andre gikk så langt som til å påstå at han var død. I all hast ble man nødt til å innkalle til pressekonferanse, og her ble det forklart at presidenten hadde måttet få øyeblikkelig tannlegebehandling. Noen år senere spurte man tannlegens familie ut om denne saken; de hadde et vagt minne om at noe slikt kanskje kunne ha skjedd – en forbausende avslappet holdning til noe som burde ha vært en minneverdig opplevelse!

I mai 1954 besøkte en viss Gerald Light, sammen med flere andre ærverdige gjester, Muroc, og etter besøket, skrev han et brev der han fortalte at han hadde sett fem forskjellige farkoster av utenomjordisk opprinnelse som ble undersøkt nærmere av flyvåpnet. Dessuten kunne ha bekrefte at Eisenhower hadde vært der noe tidligere. Dessverre vet man så godt som ingenting om denne Light, men brevet han skrev eksisterer. Den britiske UFO-forfatteren Desmond Leslie, påstår også å ha snakket med personell fra det amerikanske flyvåpen som har bekreftet Eisenhowers besøk. Og i forsvar for sin manns skjevesvangre bok, påsto Frank Scullys enke at de en gang hadde ansatt en snekker som hadde arbeidet i nærheten av Muroc-basen, og han hadde også snakket om dette president-besøket. En forfatter som samarbeidet med Adamski, og en anonym snekker, er kanskje ikke verdens beste vitner; men ikke desto mindre er vitneutsagnene deres overbevisende i seg selv.

Når man står overfor et bevismateriale som på den ene side er meget detaljert, men som på den annen side ikke kan sies å være avgjørende, er det bare naturlig at flere teoretikere har antydnet at hele UFO-fenomenet er en bevisst tåkelegging satt ut i livet av myndighetene for å skjule en langt mer alvorlig sannhet. Man fikk en ironisk bekreftelse på dette den 20. september 1977 da innbyggerne i den russiske byen Petrozavodsk, fikk se et "manetaktig" objekt på morgenhimmelen. Vitnenes første reaksjon

var at det måtte være et UFO, og episoden vakte stor interesse både i og utenfor Russlands grenser. I likhet med andre myndigheter rundt om i verden, benekter også de russiske myndigheter UFOenes eksistens; men her sto de overfor en observasjon de ikke kunne benekte at var reell.

Nei, de kunne ikke det – men av helt andre grunner enn folk trodde. For det vitnene hadde sett, var oppskytingen av Kosmos-955, en russisk spion-satellitt skutt opp fra den hemmelige basen i Ple-setsk. Men dette var en forklaring som de russiske myndigheter ikke kunne gå ut med. For ikke å røpe hemmeligheten, valgte de å la den vanlige russer få fortsette å tro at det var et UFO som var blitt observert. Politisk sett var det bedre å la det passere som et UFO, enn å innrømme at det var en av deres egne hemmelige satellitter!

Kan den slags ting skje overalt? Det er mye som tyder på det. Hva ligger f. eks. bak det som skjedde ved Mattydale, en forstad til Syracuse i New York, vinteren 1953-54? Et respektert og velutdannet ektepar ved navn Marsden kom hjem kl 3 på natten etter å ha besøkt noen venner. De hadde ikke drukket. Mr. Marsden fortalte etterforskerne:

Da jeg krysset veien til flyplassen, la jeg merke til noen blinkende røde lys i krysset hvor jeg skulle svinge av. Jeg trodde det var skjedd en ulykke, og da jeg nærmet meg, sakket jeg litt ekstra av på farten for å unngå problemer. Men jeg kunne ikke se noen ulykke noe sted. Etter å ha svinget, fikk jeg øye på et objekt som måtte være ca 6m i diameter og kanskje 4,5m høyt på midten, på overflaten hadde det det fosforescerende lys i flere farger, og disse lysene var så sterke at jeg tydelig kunne se en del menn som gikk rundt objektet og inspiserte det. Noen var iført uniformer, andre var ikke det. En mann hadde noe som så ut som et stort presse-kamera, som han tok bilder med.

På mandag morgen sto det ingenting om det i avisen, så jeg ringte til redaktøren og spurte om han visste noe om saken. Det gjorde han ikke, men han skulle sende en mann over til sheriff-kontoret og høre. Jeg bestemte meg like godt for å ringe til sheriffen selv. Jeg beskrev det jeg hadde sett, og politimannen som tok telefonen, svarte: "Ja, vi kjenner til det, men det er en militær hemmelighet som vi ikke har anledning til å diskutere."

På veien hjem den kvelden, dro Mr. Marsden bortom stedet for å se om han kunne se noen spor etter det som var skjedd. Busker og gress var nylig trampet ned rundt en liten fordypning i terrenget. På to steder i skråningen, der objektet åpenbart hadde stått, var jorden sammenpresset. Hjulspor indikerte at et kjøretøy var kommet rullende inn fra en gate og hadde fortsatt mot en annen." På egenhånd hadde også konen hans oppsøkt stedet, og hun kunne bekrefte de mannen fortalte.

Var det virkelig snakk om en militær hemmelighet? Og i såfall, av hvilken natur? Skal man dømme ut fra historien, kan det godt være at det er snakk om nok et UFO-havari, men det kan like gjerne ha en enklere forklaring. "CIA HAR BEVIS FOR AT UFOER EKSI-

TERER" var overskriften på en artikkel som sto i UFO Report i 1977, der en tidligere amerikansk etterretningsagent sto frem og innrømmet at CIA med vilje holdt tilbake opplysninger om UFOene. Men hva om lekkasjer av denne typen er et ledd i CIAs arbeid for å holde oppmerksomheten borte fra deres egne granskningsprosjekter? Den italienske etterforskeren Renato Vesco er en av de mange som tror på en slik forklaring. I tre bøker fulle av fakta, forfølger han den tanken at UFOer er av jordisk opprinnelse, og at myndighetene med vilje lar troen på besøk fra rommet få spre seg, for derved å skjule sine egne aktiviteter.

Slike hypoteser blir vanligvis avvist med det argumentet at UFOene avslører en så høy teknologi at det er helt utenkelig at noen stat på jorden skulle ha klart å utvikle den i all hemmelighet. Dessuten støtter vrakrester av den typen som ble funnet på Brazels gård opp under de mange vitneutsagnene. Det faktum at jetfly ved flere anledninger er blitt sendt opp for å avskjære UFOer, er vanskelig å forene med tanken på at det skulle dreie seg om militære hemmeligheter.

Dersom UFOene virkelig skulle være av jordisk opprinnelse, hvor har de da sin base? I de canadiske skoger, slik Vesco foreslår? Det virker usannsynlig. Hvorfor blir de sett i så mange former og på så mange forskjellige steder? Hvorfor finnes det så mange rapporter om vesner som er tydelig forskjellige fra oss mennesker? Det finnes utallige argumenter som taler mot hypotesen om at de skulle være "hjemmelagede."

Men det er også ting som taler for teorien. Ta Cash/Landrum-saken fra desember 1980, der tre mennesker i en bil i Texas, så et gigantisk, glødende objekt fra bilen og stanset for å se nærmere på det. De fikk så alvorlige brannskader at de ble liggende på sykehus i en uke. Uansett hva dette objektet var, så var strålingen fra det farlig på betydelig avstand. Kunne de amerikanske myndigheter finne på å eksperimentere med noe så farlig på et offentlig sted? Men dersom det ikke ble styrt av, eller i samarbeide med, de amerikanske militærmyndigheter, hvorfor ble det da ledsaget av ca 22 helikoptre av den typen det amerikanske flyvåpen bruker? Det var nemlig hva alle de tre vitnene påsto å ha sett.

MUFON er fremdeles i gang med å etterforske Cash/Landrum-saken, og dersom denne etterforskningen skulle føre frem til en klar konklusjon, ville det kunne gi oss et endelig svar på hvor UFOene, ihvertfall noen av dem, stammer fra. Men inntil den tid kommer, kan man ikke gjøre noe annet enn å veie den ene forklaringen opp mot den andre, og da må man se det i lys av den slags bevis som den erfarne ufologen Gray Barker mottok i 1977. Som redaktør for et UFO-tidsskrift, fikk han da overlevert en mappe med påskriften "Må ikke åpnes før etter min død." Blant papirene fant Barker, da personen, en forskningskollega, døde, bl.a. et vitneutsagn fra en aldrende fotograf, grev von Poppen fra Estland, som påsto at han i 1949 hadde hatt følgende opplevelse:

"I forrige uke kom to militære etterretningsagenter hjem til meg, og i samtalens løp truet de på den ene side med at de kunne få meg deportert dersom jeg så mye som snakket om dette møtet, mens de på den annen side lovte meg en anseelig sum penger... Jeg skulle bli med dem på noe de kalte et usedvanlig fotoprosjekt, der jeg virkelig ville få bruk for all min erfaring med å fotografere metaller.

"De kjørte meg til flyplassen hvor vi gikk ombord i et militært fly. Vi landet på en gigantisk militærbase, og jeg ble fortalt at jeg befant meg i Los Alamos, der den første atombombesprengningen fant sted. Vi satte oss i en jeep, og snart kom vi til et område hvor flere hundre menn fór frem og tilbake rundt et stort, flatt, rundt objekt som lå på bakken. Offiseren førte meg bort til det de beskrev som en autentisk "flyvende tallerken."

"Jeg fikk beskjed om å konsentrere meg om nærbilder av de metalliske overflatene. Filmene ble tatt fra meg etterhvert som jeg fotograferte. Jeg krabbet rundt på hele objektet, på toppen, under – og overalt fotograferte jeg. Jeg tok hundrevis av bilder.

"Til å begynne med trodde jeg at det var et amerikansk militærobjekt, men så fikk jeg se at det lå noen merkelige vesner inni det – fire små menn, spent fast til noen tilbakelente seter. De var døde, forråtnelsen var begynt og det luktet vondt. Det største vesnet var ca 1,20m høyt, det minste kunne umulig ha vært mer enn 60cm.

Von Poppen fotograferte også to andre farkoster, men det var bare en masse brent, smeltet og forvridd metall. Selv Barker, som hadde den nedskrevne forklaringen, og som ihvertfall snakket såpass mye med von Poppen at han fikk konstatert at mannen eksisterte og gikk og bar på en hemmelighet, var temmelig skeptisk til historien. For en slik påstand er i seg selv så godt som verdiløs.

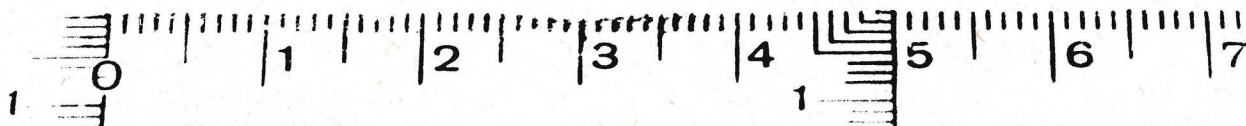
Men poenget er at det ikke er snakk om en løsrevet historie. Som vi har sett, er den bare en av mange, og det finnes mange fler enn de som er nevnt i denne artikkelserien. Og mens de hver for seg bare er en tenkbar anekdote, danner de til sammen et såpass helhetlig inntrykk at man får god grunn til å tro at de amerikanske myndigheter, og muligens også andre myndigheter andre steder, sitter på noe – det være seg UFOer av utenomjordisk opprinnelse, eller super-hemmelige militære innretninger – som de ikke ønsker at offentligheten skal få vite noe om. Vi kan ikke si noe sikkert om hva det er de skjuler; men at de skjuler et eller annet, kan det ikke være tvil om.

Väddä-saken i Sverige

MYSTISK METALLBIT FUNNET I 1958 FORBLIR UFORKKLART

EN NÆRKONTAKT AV 2 GRAD MED KJØRETØYINTERFERENS OG FYSISKE SPOR.

METALLBITEN HAR EGENSKAPER SOM VITENSKAPSMENN IKKE KAN FORKLARE.

En av de tre metallbitene etter at den opprinnelige ble delt v.h.a. ultralyd.

MED HENBLIKK PÅ DE STATISTIKKER VI HAR PRESENTERT PÅ DE TO FOREGÅENDE SIDER, ER DENNE SAK ET INTERESSANT EKSEMPEL PÅ EN NÆRKONTAKT AV ANDRE GRAD MED BÅDE FYSISKE SPOR OG KJØRETØYINTERFERENS. DEN INNTRAFF FOR SNART 25 ÅR SIDEN MEN ER STADIG UFORKKLART ELLER ULØST.

ENDEL AV VÅRE LESERE SÅ KANSKJE ET PROGRAM PÅ SVENSK TV2, TIRSDAG DEN 6 DESEMBER IFJØR SOM HETER "LEVANDE LIVET" DENNE KVELD BLE BL.A. PRESENTERT ET UFO-PROGRAM MED UFO-BILDER TATT I HESSDALEN. MEN PROGRAMMET ÅPNET MED AT VERTINNEN VISTE FREM OG FORTALTE LITT OM NETTOPP DENNE METALLBITEN SOM HAR VOLD-ET SÅ MANGE MENNESKER HODEBRY.

MED TRO PÅ FORNYET AKTUALITET OG AT ENDEL LESERE IKKE KJENNER SAKEN, PRESENTERER VI DEN HERVED:

Opprindelsen til til "Väddä-saken" som den har blitt kalt, begynte med en hendelse en Søndag kveld i November 1958. De to tømmermennene Stig Ekberg og Harry Sjøberg var på vei fra Stockholm til Väddä i Roslagen, ca. 14 mil nord for hovedstaden i en Ford V8 lastebil. De holdt på å sette opp et hus der. Klokken var omtrent 10 på kvelden og de hadde bare omkring en 5km igjen til Väddä, da motoren begynte å hakke for snart å stanse helt. Også billysene slukket. De gjorde flere startforsøk, men motoren forble helt død. Bilen var forholdsvis ny og hadde alltid gått bra, så de undret seg over at den skulle stanse slik uten videre. Plutselig får de øye på en stor lysende gjenstand. Harry trodde at det var et kulelyn, men Stig tvilte på det. Han ►

hadde lest at det største observerte kulelyn var som en fotball, og dette var meget større.

Mens de diskuterte ulike forklaringer, kom den lydløse gjenstanden nærmere.

Den gjorde en sving til venstre for veien, kom tilbake og landet til Stig og Harrys store forbauselse midt i veien en ca. 100 meter foran bilen.

Forundret stirret de på det underlige objektet som med sitt sterke, neonlyslignende skinn lyste opp hele området. En låveliknende bygning ca. 400 meter unna gjenstanden var klart opplyst. Men lyset var likevel ikke blendende og de kunne skimte de uskarpe konturer at en gjenstand som mest liknet på en noe flatttrykt ball. Da det var bredere enn veien beregnet de lengden eller diameteren til ca. 16 meter og høyden til 6-7 meter. Objektet synes ikke å ligge helt nede på veien, men litt over - til trots for at de ikke kunne se noe landingsstell. Noen vesener kunne man heller ikke se. Men la merke til et avgrenset lysskinn under gjenstanden, og rundt det var det som en lysende tåkedis. Det kunne nærmest minne om hva man ser over veibanen på en varm sommerdag, mente Stig Ekberg.

FORSVANT ETTER 10 MINUTTER

Vi visste ikke hva vi skulle gjøre, forteller Harry, og satt vel å så på dette underlige og litt skremmende synet i nærmere 10 minutter. Vi begynte så å snakke om å gå ut av bilen og nærme oss objektet men i samme øyeblikk begynte det å stige langsomt opp fra veien. Ca. 10 meter oppe i luften, økte det farten, gjorde en sving til venstre, kom tilbake over veien og forsvant så i stor fart oppover til høyre. "Det så ut som om den var på vei til Månen," sa Harry, "for den hadde vi til høyre for oss"

Etter at objektet hadde forsvunnet gikk de ut av bilen for å kontrollere motoren. Ingen feil kunne finnes, og ved et nytt forsøk startet den umiddelbart.

VARM OG TUNG METALLBIT

Harry var interessert i hva de hadde sett, og ba Stig stoppe på stedet der gjenstanden hadde stått. Det første de la merke til på "landingsplassen" var at gresset på begge sider av veien var nedpresset i en halvsirkel. De syntes også at luften på stedet, på en måte liksom kjentes tung og tett. Ved hjelp av Stigs lommelykt tittet de seg forundret rundt. Stig fikk øye på noe på noe

på veien som det blinket i da han lyste på det. "Til min forbauselse var det en glatt og varm metallbit," sier Stig.

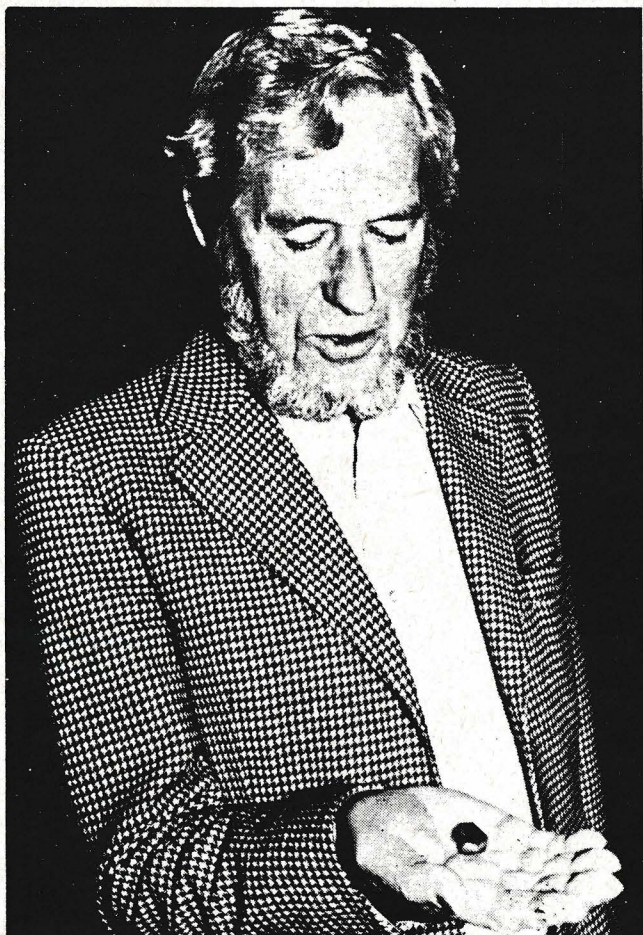
"Den var så varm at jeg var tvunget til å skifte den fra den ene hånd til den andre stadig vekk." Det de begge forundret seg over, utenom varmen, var at den var så tung i forhold til størrelsen. Den var trekantet i formen og omtrent på størrelse med en fyrstikkeske. Stig sier videre. "det var vel fordi den var så tung og glatt at jeg tok den med, ellers hadde jeg nok kastet den."

INGEN FORKLARING PÅ METALLBITEN

Etter hendelsen kjørte de ofte forbi stedet og snakket da gjerne om sin merkelige opplevelse. De hadde fortalt om hendelsen til venner, men disse trodde det var en spøk. Metallbiten ble imens liggende i bilens hanskerom, og det skulle gå nærmere ett år før Stig og Harry ofret den oppmerksomhet igjen. Sommeren 1959 traff de en ung metallurg som de kom til å fortelle om funnet. Han kunne imidlertid ikke si noe sikkert, men antydte at den kunne bestå av platina. De ble henvist til et metalllaboratorium i Stockholm, hvor man skulle kunne analysere metallbiten. Der klarte man dog ikke den oppgaven, og de to ble henvist til et annet sted hvor det gikk like dårlig, og hvor de ble henvist videre. Denne gang til et laboratorium for metallanalyse i Helsingborg. Også her ble det dårlig resultat, men man "lykkes" i å dele biten i tre deler. Dette skal ha skjedd ved hjelp av ultralyd.

Etter dette tok sirkuset virkelig fart. Metallbiten vandret fra den ene undersøkningen til den andre. Før man tok fatt på analyseringen var man på de forskjellige stedene sikker på at man kunne finne svaret, men samtlige mislyktes. Som eksempel kan nevnes at Oxeløunds jernverk fikk en av biten for å gjøre en såkalt bløtanalyse. Dette resulterte bare i at analysekvernen ved jernverkets laboratorium gikk i stykker og måtte repareres for nærmere 20 000 kr. Metallbiten derimot var like hel.

Under hele undersøkningstiden hadde hverken Stig eller Harry med ett ord nevnt under hvilke omstendigheter de hadde funnet den merkelige metallbiten. Dette skyldtes for en stor del at de faktisk ikke satte den mystiske biten ►

Stig Ekberg med en metallbit i hånden

i forbindelse med den merkelig gjenstanden som hadde landet på veien foran bilen deres noen år tidligere."UFO eller flygende tallerkner hadde vi ikke hørt snakk om på den tiden uttalte Stig Ekberg. Det var først langt senere da vi leste om et tilfelle i Norge, der en bil stoppet da et lysende objekt ble observert. Det minnet mye om hva vi hadde opplevet, og det var vel da at vi begynte å ane sammenhengen.

UNDERSØKELSENE FORTSETTER

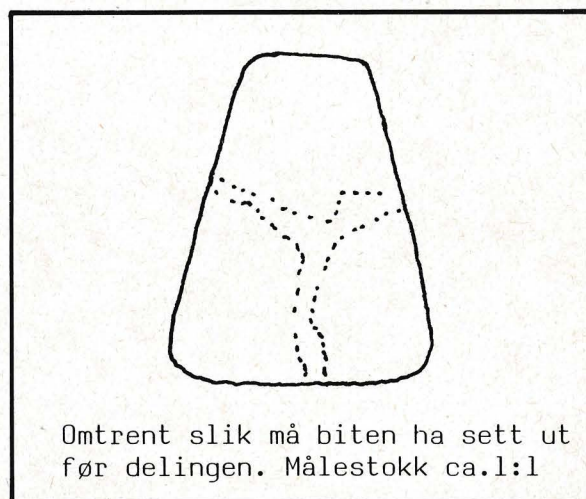
Nå begynte ryktet om opplevelsen deres og om metallbiten å bli bedre kjent. De leste så om en ingeniør Schalin i Linköping som var interessert i flygende gjenstander og skrev et brev til ham der de vedla en del av metallbiten. Hr Schalin ble meget interessert og gjorde endel undersøkelser som forbløffet ham. Han vurderte hårdheten til som safir, og fant egenvekten til å være hele 13,7! Skarpe diamantskiver bare skled over dens overflate. Han forsåkte å smelte biten med en sveiseflamme på 2000°C, men

den ble ikke engang rødgledende. Dette førte til at man anså bitene for å være helt enestående og Schalin ba om et møte med mennene. Ved dette møtet, noe senere hadde ingeniøren med seg en amerikansk offiser, major i flyvåpenet. Han ønsket å få låne en av de tre metallbitene med seg til USA for videre undersøkelser. Dette går Stig med på, men siden da har man ikke hørt noe som helst fra flymajoren eller om metallbitens videre skjebne. En av de tre delene har altså forsvunnet hos det amerikanske flyvåpenet, men de to bitene som var igjen fortsatte å forbause sine omgivelser i flere år.

UNDERSØKELSE VED BERKELEY-UNIVERSITETET

I begynnelsen på 70-tallet kom en av bitene, forsikret for 50 000 kr. til Berkeley-universitetet i California. Årsaken var at den amerikanske ukeavisen National Enquirer hadde utlovet en belønning til den som kunne prestere et bevis for de "flygende tallerknens eksistens. Ved Berkeley ble undersøkelsene ledet av prof. James Harder.

Det tok forskerne over tre år og man kostet på tusenvis av dollar til disse undersøkelser. Man kunne nå konstantere at metallbiten besto av volframkarbit, kobolt og spor av titan. Men hårdheten og sammensteningen forundrer undersøkernes. Videre kunn man fastslå at den var tilvirket, den var sintret under meget høyt trykk. Men på hvilken måte, det kunne man ikke forklare. Man satte spørsmålsteget ved om det fantes maskiner for slikt trykk annet enn for diamanttilvirkning, mente professor Harder i sin uttalelse. Omsider kom metallbiten tilbake til Sverige gjennom bl.a. Utenriksdepartementets hjelp.

Omtrent slik må biten ha sett ut før delingen. Målestokk ca.1:1

YTTERLIGE OPPLYSNINGER OM METALLBITENE:

- * Biten var like etter funnet ikke magnetisk men er senere blitt noe magnetisert.
- * Viste ingen radioaktivitet.
- * Bruddflatene viser ingen klar krystallstruktur (minner om bruddflate på
- * Bruddflatene viser ingen klar krystallstruktur. (bruddflatene minner om de på flintstein)
- * Små riper i overflaten viser at man har forsøkt å borre i den med diamantbor.
- * Denne skribent har selv holdt en av bitene i hånden, og kan bekrefte den usedvanlige vekt og hårdhet, idet den med letthet laget riper i glass.

UNDERLIGE INNBRUDD

Når hele hendelsen ble kjent og man skrev om den i vaier, skjedde det meg mange merkelig ting forteller Stig Ekberg tilslutt.

En ukjent person ringte og tilbød hele 50 000 kr. for metallbiten og skulle komme å hente den om en halv time. Noen gjorde innbrudd i Stigs bil og gjennom-søkte hanskerommet. Denne noen viste seg etter politiettersøkning å være en amerikansk student i Uppsala. Når videre forhør skulle skje viste det seg at han hadde returnert til USA. Deretter ble det innbrudd på det båtverft der Stig arbeidet. Tilogmed hans bolig ble hjem-søkt, såvel som naboene rundt ham. Det hendte også at brev og pakker han sendte ble brutt opp og gjennom-søkt eller kom aldri frem.

Man spør seg uvilkårlig om årsaken. Var det bare souvenirjegere, eller lå det andre interesser bak? At det var metallbiten man var ute etter hersker det ingen tvil om.

I et hvert fall er gåten omkring Våddåsaken og metallbiten ennå uløst. Denne høyinteressante UFO-hendelse som fant sted for snart 25 år siden fortsetter å forundre og engasjere ufologer både i Sverige og utenlands. Ennå er ikke siste ordet sagt om Stig og Harrys opplevelse.

Oversatt og redigert av K. Aasheim.

Kilder: UFO-Sverige Aktuellt nr.1 1980
Boken UFO-GÅTAN av Bjarne Håkansson
samt egne notater.

Et nytt norsk, månedlig tidsskrift skal nå se dagens lys: ILLUSTRERT VITENSKAP! Flere magasiner av denne type har i de siste år kommet på det internasjonale marked, og gledelig er det derfor å registrere et norsk sådant. Mange føler seg vel kanskje noe rusten i engelsken - og spesielt den tekniske, men ønsker samtidig å holde seg orientert i den nå så rivende teknologiske utvikling.

Her skulle være muligheter, og av de temaer som vel spesielt vil interessere UFO's lesere, nevner jeg astronomi, romfart og en kategori kalt fenomener. Under sistnevnte leser vi titler som: "Finnes det en vitenskaplig forklaring på UFO'er? Er det noengang blitt tatt bilde av et spøkelse? Hva mener vitenskapen om reinkarnasjon? Er det riktig at arkeologer dør etter å ha gravd i egyptiske pyramider? Har man bevis for kontakt med de døde ved hjelp av spiritisme? Hvordan kan man gå barføtt på glødende kull?

Kan synes lovende, men av erfaring blir man en smule skeptisk. Noen billig fornøyelse blir det heller ikke, kr. 24,50 pr. nr. Det skulle bli 294 kr. pr. år. Men man betaler for hvert nummer også som abonnent, leser vi, og kan sies opp når som helst. Noe å kikke nærmere på?

UFO-NÆRKONTAKTER av 2 & 3 grad

statistisk sett

CE II - FYSISKE SPOR

Den amerikanske UFO-forskeren Ted Phillips' samling av rapportstudier fra UFO-litteraturen som innvolverer varige virkninger på omgivelsene, omfatter 2031 rapporter fra 64 land. Noen av de mer interessante statistiske opplysninger fra denne samling satt sammen av Ted Phillips er:

Tilstedeværelsen av av CE II tilfeller opp gjennom hele det tyvende århundre, endog 55 rapporter føre 1900. Likevel er 90% av rapportene fra 1954 og senere.

Nye slike rapporter er økende i antall. Det siste tiår(1970-'80) viste et gjennomsnitt på 90 rapporter pr. år; dette er rekordtall.

64% ble rapportert av enkeltvitner.

75% inntraff om natten.

40% av observasjonene ble påstått å være av minst 5 minutters varighet innenfor 15 meters avstand.

77% av sporene ble beskrevet som sirkulære.

49% er brent.

11% innvolverer avtrykk, vanligvis 3 i triangelform.

CE II - TILFELLER AV KJØRETØYINTERFERENS.

Samlingen av påståtte elektromagnetiske effekter på kjøretøy i nærheten av UFO' er sammenstilt av Mark Rodeghier ved Center for UFO Studies, overstiger nå 400, men statistikken er basert på 363 observasjoner.

I en artikkel i UFO nr.5 '82, nevnes hele 440 rapporter fra rundt om i verden. I de fleste tilfellene, uttaler Centeret, begynte problemene for sjåførene etter at de hadde fått øye på kraftige lys på himmelen. UFO'ene satte så tilsynelatende igang en rekke "elektrokjemiske handlinger" som fikk bilmotor-

er til å stoppe og som blokkerte radioer med statisk støy. Rodeghier konkluderte i sin rapport med at det ikke fantes noen vitenskaplig forklaring på de fleste tilfellene.

Den tidligste dato for en kjøretøyinterferens forårsaket av en UFO, i denne samlingen er 1949, - selv om biler har vært på veiene i flere tiår før dette.

Igjen begynner hovedtyngde av disse tilfellene i 1954.

50% ble rapportert av enkeltvitner.

72% inntraff i landlige eller ubebodde områder.

85% inntraff om natten.

94% av disse tilfellene skjedde i vær uten nedbør(merknad for kulelyn-teoretikere).

Der er intet samsvar mellom styrken av interferenseffekten og den beregnede avstanden til UFO'et. Biler har blitt påstått stoppet på en avstand av 3 km! ►

CE III TILFELLER

Fra samlingen på 2053 "ufonaut"-rapporter tatt fra litteraturen til Ted Bloecker og David Webb. (Ca. 1500 innvolverer samtidige observasjoner av UFO'er).

87% av tilfellene er fra 1954 og senere, men slike saker er kjent fra tilbake til århundreskiftet.

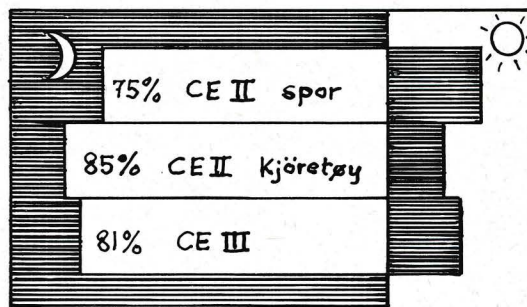
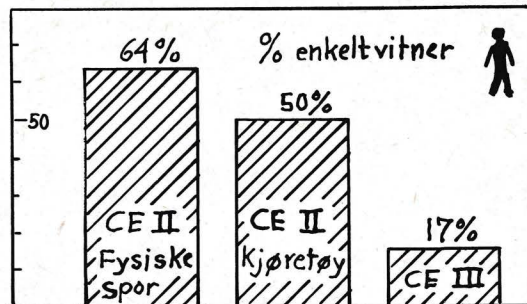
Minst etthundre CE III-rapporter pr. år finnes i denne samling fra 1973, endog i år uten bølger!

81% inntraff om natten

17% var enkeltvitner.

21% av CE II-tilfeller med fysiske spor innvolverer tilstedeværelsen av ufonauter.

Generelt mangler radar- og fotografisk bekreftelse.

CE III BORTFØRELSER

237 slike tilfeller er kjent til dato.

Slike rapporter viser en økende tendens. Halvparten av disse har inntruffet bare i løpet av det siste tiår.

Det er en økende trend av tilfeller med tap av hukommelse.

GENERELLE BETRAKTNINGER

De mest bemerkelsesverdige forskjellene mellom tilfeller av høy merkverdighet og de mer vanlige UFO-observasjoner er:

Det 7 år lange tidsrom mellom starten på den moderne UFO-æra i 1947, og den fra og med 1954 økende tendens av nærkontakttilfeller. Selv 1952-bølgen i USA, ga ikke noen større andel av disse typer rapporter.

Vekten på enkeltvitne-observasjoner. Både IUR's ① samling av UFO'er sett på avstand, såvel som Center for UFO Studies' dataarkiv UFOCAT viser et tall på ca. 67% med flervitne-tilfeller for de mer vanlige Nattlys og Dagslys-skiver.

Den generelle økning i antallet publiserte tilfeller av CE III-rapporter i senere år - endog i år uten UFO-bølger!

Forsøk på å utvikle en hypotese - eller hypoteser, for UFO-observasjoner vil måtte finne en måte å forklare slike tall og trender på.

① IUR = International UFO Reporter

Forkortelser:

En nøkkel til forkortelser av betegnelser av UFO-typefenomen.

En UFO er et (hvilket som helst) uvanlig luftfenomen hvis utseende og/eller oppførsel ikke kan tilskrives konvensjonelle naturlige eller menneskeproduserte kilder etter studium av analysatorer som innehar tekniske kvalifikasjoner som det opprinnelige vitne(r) måtte mangle.

Forkortelser benyttet i denne seksjon følger 6 kategorier av UFO-rapporter utviklet av Dr. J. Allen Hynek.

NL : "NOCTURNAL LIGHT" = Nattlig lys
Enhver fjern uvanlig kilde (vanligvis opplyst) som sees på nathimmelen.

DD : DAYLIGHT DISK = Dagslys skive.
Ethvert fjernt objekt(-er), (ofte skiveformede) sett under dagslys forhold.

RV : RADAR/VISUAL = Radar/visuelle.
UFO'er sett samtidig visuelt og på radar; god overensstemmelse mellom de to er viktig.

CEI: CLOSE ENCOUNTER OF THE FIRST KIND = Nærkontakt av første grad.
UFO sett på en avstand av under 150m (500')

CEII: CLOSE ENCOUNTER OF THE SECOND KIND = Nærkontakt av annen grad
En CEI som influerer på omgivelsene, inkludert fysiske spor, fysiologiske virkninger og elektromagnetisk interferens.

CEIII: CLOSE ENCOUNTER OF THE THIRD KIND = Nærkontakt av tredje grad.
En CE I eller CE II episode hvor vesener ("UFO-nauter") er innvolvert.

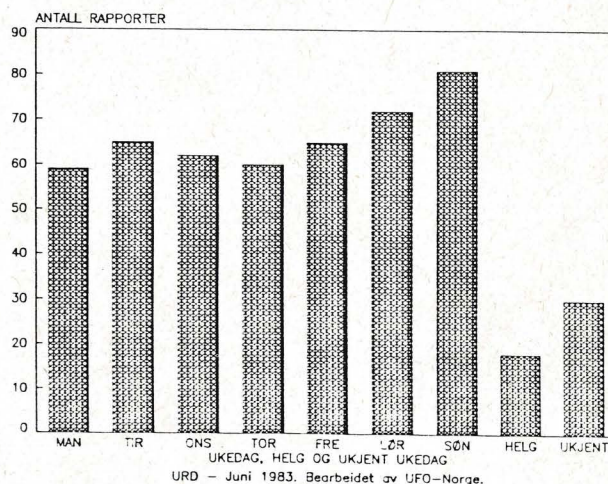
STATISTIKK, - FRA U.R.D.

av siviling. Erling Strand

For nye lesere kan jeg fortelle at URD er en "database" for UFO-rapporter som UFO-Norge nå benytter seg av. URD har sitt hovedsete i Stockholm, og blir drevet av Sten Lindgren og Bertil Kuhlemann. Kuhlemann er nå formann i ICUR (tidl. PICUR): internasjonal komite som arbeider med UFO-saker.

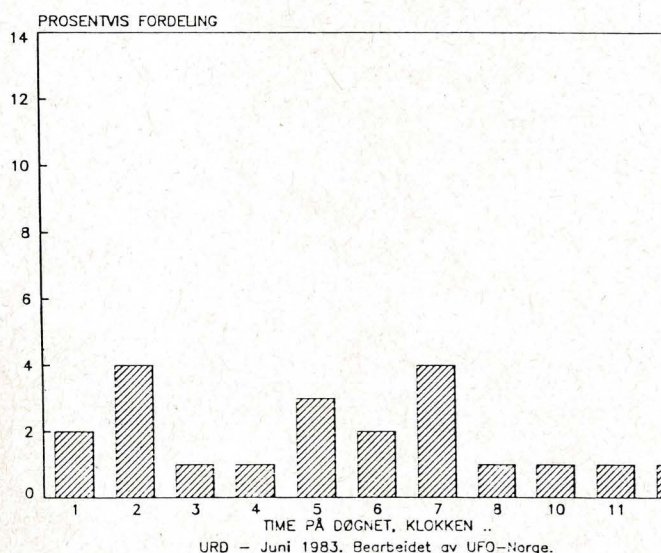
I juni 1983 ble alle data om totalt 518 rapporter tatt ut. Jeg fikk en kopi av dette, og programmerer nå noen av disse data inn en annen datamaskin, som hjelper til med å lage disse stolpediagrammene. URD-databasen inneholder mange detaljer om hvert "UFO-fall". I forrige nummer av "UFO", presenterte jeg seks forskjellige diagrammer. Denne gang blir det syv nye. Litt mer om tiden som UFO'ene blir sett, anslagsvis hastighet, fargen og intensiteten på utstrålt lys, og noe om egenfargen, dvs fargen på UFO'en når de ikke sender ut lys.

Fordeling av UFO-rapportene pr. ukedag

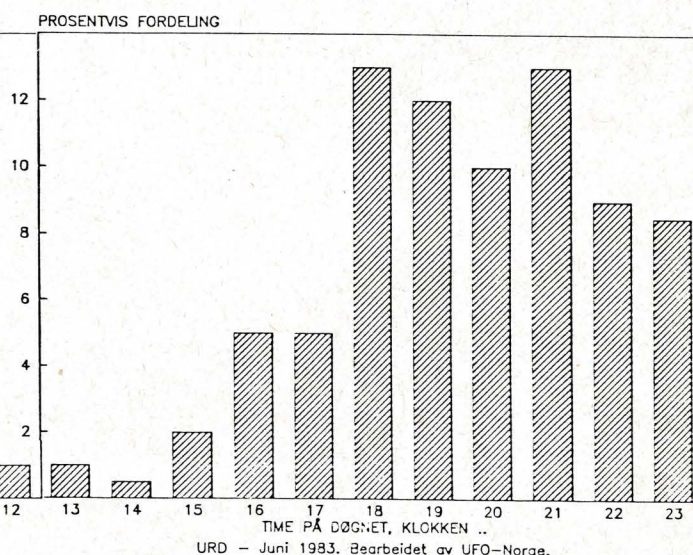

Ser vi på fordelingen av UFO-rapporter pr. ukedag, oppdager vi at det er tilnærmet ingen forskjell på de forskjellige dagene. Det er vel også det vi kunne forvente. Disse fenomenene (UFO) har selvsagt ingen oversikt over vår kalender.

Fordeling av UFO-rapporter pr. time.
Klokken 1.00 til 12.00

Fordeling av UFO-rapporter pr. time.
Klokken 13.00 til 23.00

Men hvis vi istedet ser på fordelingen av rapporter pr. time på døgnet, ser vi at det er stor forskjell. Disse kurvene er selvsagt ikke veid med sannsynligheten for når menneskene har mulighet for å se en UFO. F.eks. så er det svært lite mennesker oppe mellom klokken 1.00 og 6.00 om natten. Allikevel så er det en del som rapporterer at de har sett UFO da. Det vil si at det egentlig kan være mange flere UFO om natten enn om kvelden, mellom klokken 18.00 og 23.00, selv om vi har flest rapporter fra det tidsrommet. Mellom klokken 18.00 og 23.00 er det jo mange flere mennesker oppe.

HASTIGHET

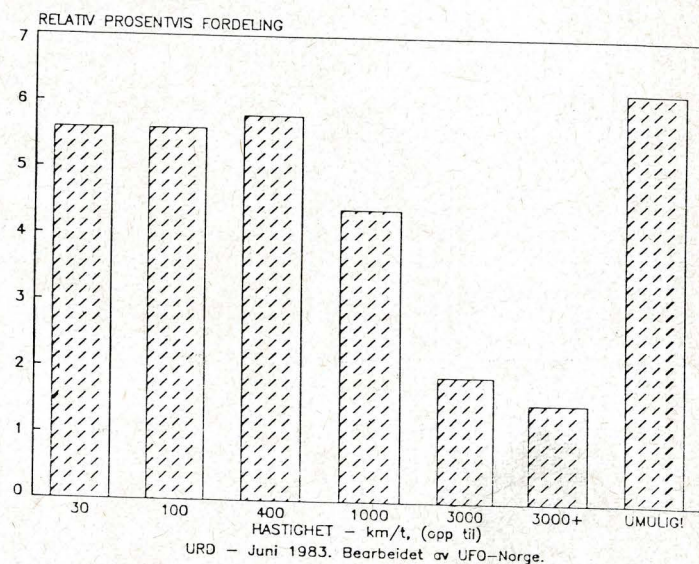
Å anslå hastigheten vil selvsagt være en veldig vanskelig oppgave. Det er vel hovedgrunnen til at kun ca. 24% har ment at de kunne skrive noe der. Vi ser at 6% til og med har påpekt at det er umulig å anslå. Men, som det står i rapportskjemaet, så er det kun anslagsvis. Dvs. disse tallene er usikre. Det som vi kan trekke ut ifra disse data, er at UFO'ene har relativt jevn fordeling av alle hastigheter under 1000 km/t. Over 1000 km/t er det færre som anslår. Men det er vel samtidig så utenkelig for de fleste at de ikke tør å anslå det?

FARGE

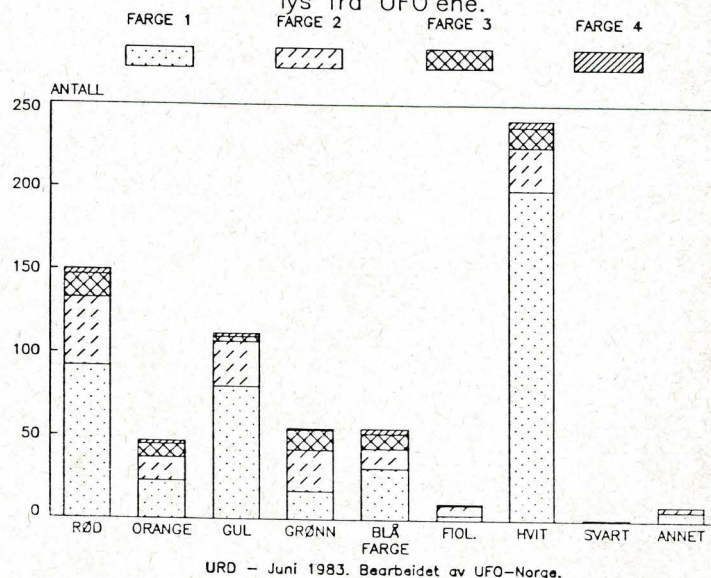
Når det gjelder farger og intensitet har jeg delt disse i 4 deler. Del 1 er hoved/-fargen (-intensiteten). Deretter følger nr. 2, 3 og 4. Dvs. hvis et objekt sender ut lys med flere forskjellige farger, f.eks. hvit med et rødt punkt, vil farge nr. 1 være hvit og farge nr. 2 være rødt. Nummeret

på fargen sier altså ikke noe om hva slags farge det er, men om hvilken rekkefølge rapportøren oppgir fargen. Hva som er dominerende. Vi kan se at hvit, rød og gul dominerer over de andre. Dette er utstrålt lys, altså hovedsakelig observasjoner om natten.

Anslagsvis hastighet på UFO'ene

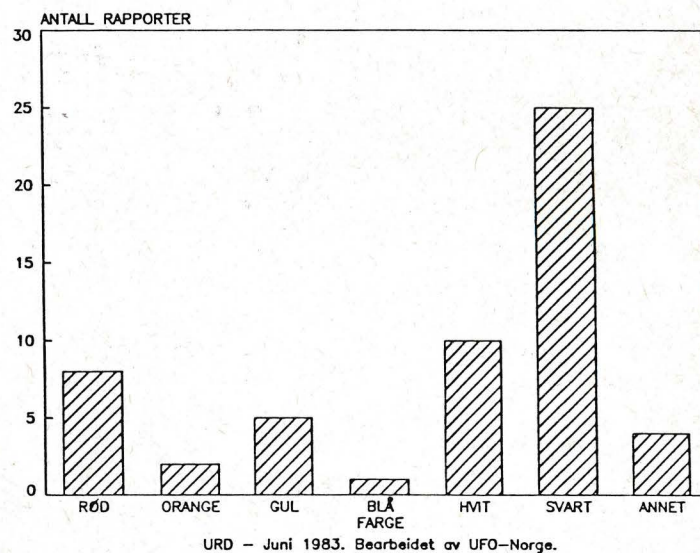

Fargene på det utstrålte lys fra UFO'ene.

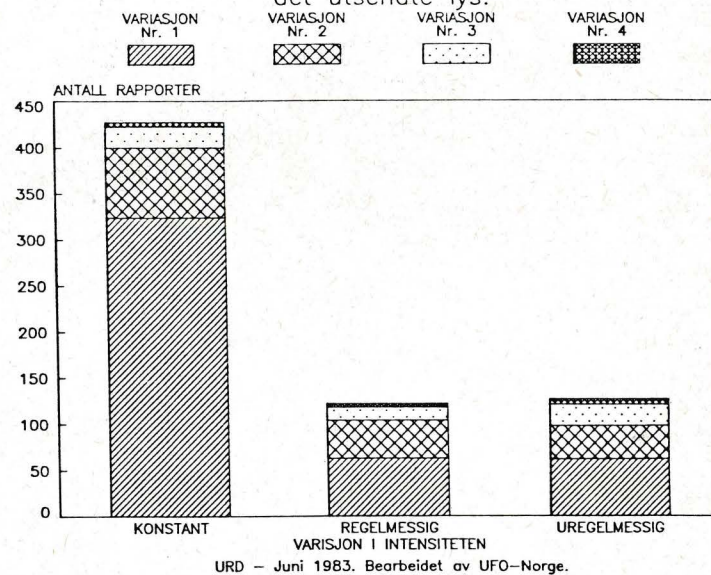

Fargen på objekter som observeres om dagen, egenfargen, er dominert av svart. Altså, det er flest svarte UFO'er. Men også hvit, rød og gul er fremtredende her.

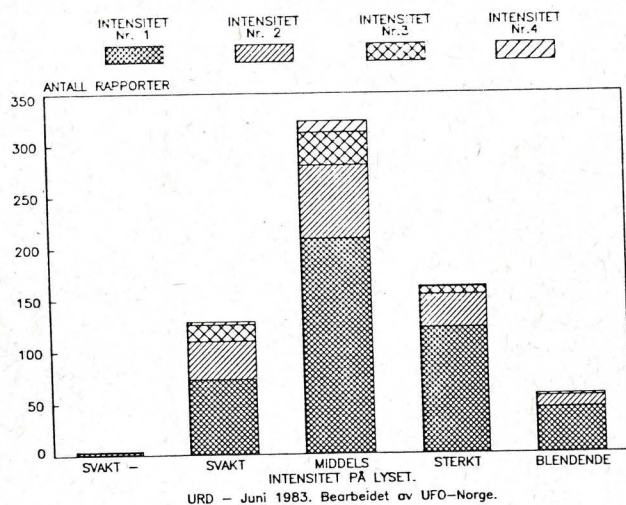
Egenfargen på UFO'ene

Variasjon i intensiteten på det utsendte lys.

Intensiteten på det utsendte lys.

UFO, årgang 1982 kr. 70.-

UFO, årgang 1983 kr. 80.-

For dem som ønsker å blade tilbake i eldre UFO-hendelser, kan vi tilby RAPPORTNYTT, årgang 1980 og 1981. Begge årganger kr. 60.-

Alle årganger fritt tilsendt.

Kun 5 årganger igjen av 1980!

Anfør på tallongen hvilke årganger som ønskes!

Benytt vår postgiro: 3 07 0810

Hilsen redaksjonen.

UFO-observert fra Bodø flystasjon.

Meteorolog Asbjørn Borge ved vær-tjenesten, Bodø flystasjon, var ute på en rutinemessig værobservasjon. Klokken var nær 13.40 på ettermiddagen, Søndag den 16 Januar '83, da han plutselig fikk øye på en merkelig tingest lavt på sydhimmelen.

I retning Sandvikfjellet sto en slank gråsvart, sylinderformet gjenstand stille i luften. Den hadde en vinkel i forhold til horisonten på ca. 40-45°.

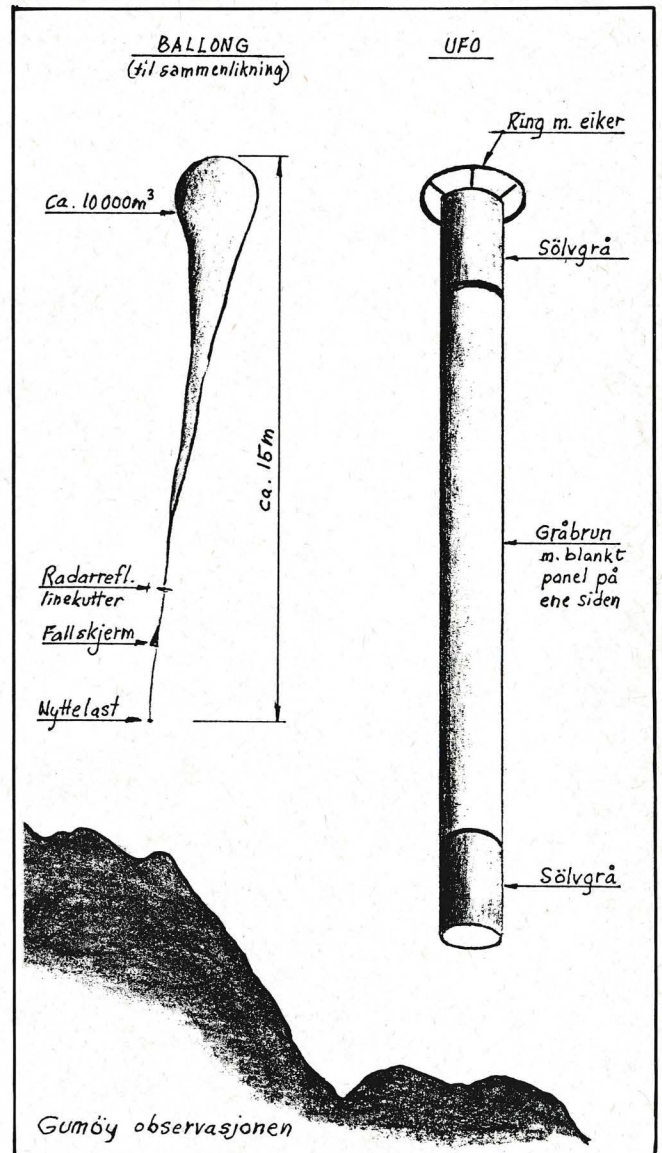
To flygeledere og fire tjenestemenn ved værtjenesten ble straks varslet. Mens syv personer var vitne, tre av dem med kikkert, snudde gjenstanden seg slik at de så den på skrå "bakfra". Sylind-deren beveget seg nå i retning SSV med en kraftig hale av røyk eller damp. Noen av observatør-ene så at gjenstanden reflekterte solen. Den ble nå gradvis mindre til den forsvant i eller over en sky i SSV. Samtlige av vit-nene, som er trenede observatør-er, stilte seg uforstående til fenomenet.

Observasjonstidens varighet var ca. 5 minutter. Gjenstanden ble ikke registrert på radar.

Dette er et utdrag av rapport fra Leif Normann Solhaug, avd. Nord.

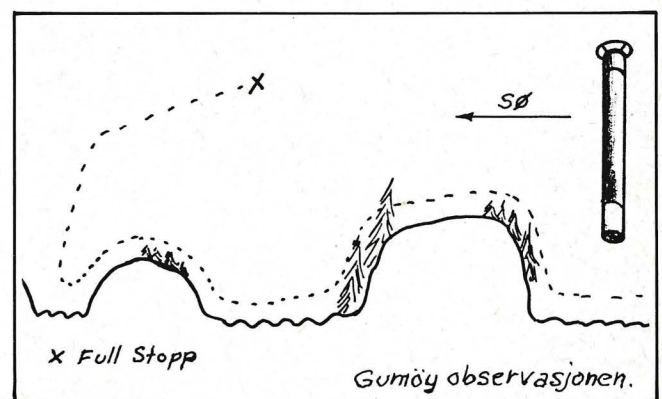
NB: Flere UFO-observasjoner ble gjort over Sverige denne samme dato - 16-1-83. Bl.a. i Kristinebergstrakten i N.-Sverige som er ca. 35km N. for Lycksåle, og ca. 350km i luftlinje fra Bodø.

Av interesse kan det kanskje være at en liknende gjenstand ble observert over Østre Gumøy, på Sørlandet, den 7 September 1975, fra kl.12.30 til 13.30. Det var ialt fem vitner, en av dem var kystskipper. En slank sylinder ca. 30 meter høy og med gråbrun farge kom langsomt over fjorden. Den fulgte terrenget i ca. 15-20 m. høyde. Øvre del av objektet blikket lett da det en tid så ut til å henge fast i en tretopp. Den

steg til ca. 300 meter hvor den stanset. Senere forsvant den mot NØ. Avstanden til sylind-deren var ca. 600m. Med en kikkert, 7x50, så man tydelig detaljer på den. (se skisse) Et blankt panel på den ene siden reflekterte solen i stor høyde. Observasjonen ble aldri oppklart

Elbjørg Fjeldberg,
Rapportsentralen.

NORSK - BRASILIANSK UTVEKSLING

Den 1. november 1983, ble undertegnede utnevnt som norsk representant for den brasilianske UFO-organisasjonen CPDV - Centro para Pesquisas de Discos Voadores (Center for Flying Saucer Research).

Denne organisasjonen ble opprettet 1. august 1981, og skal være den første i sitt slag med universitets-tilknytning i Brasil (se forøvrig UFO nr. 4 1982).

Leder/koordinator for gruppen er professor Ademar J. Gevaerd, en person som jeg har hatt bred utveksling med siden han kontaktet UFO-NORGE (dengang NUFOC) i juli 1981.

Om organisasjonens syn på UFO-problemet kan man si at den er tydelig influert av de mange beretninger om CE-3 og CE-4 tilfeller som dens medarbeidere mer eller mindre månedlig mottar og tildels etterforsker. Derfor er en del av forskningsprosjektene som utføres rettet mot det som mange vil kalle UFO-sakens mer ekstreme aspekter; spesielt i forbindelse med nevnte nærkontakter. Man prøver dessuten å finne mønstre i UFO-bevegelsene (såkalt ortoteni), opprettelse av visuell og telepatisk kontakt, anatomiske studier av humanoider samt statistiske beregninger. Videre vil organisasjonen arbeide for å etterforske UFO-fenomenene og deres opphav på vitenskapelig basis, offentliggjøre alle innkomne rapporter og forskningsresultater, samt drive generell opplysningsvirksomhet om saken. Dens medarbeidere vil i tillegg, etter lederens eget utsagn, prøve å komme i kontakt med de observerte UFO's og dessuten evt. utveksle informasjon med de sivilisasjoner som de mener gir opphavet til UFO-fenomenene.

Det kan ellers nevnes at Gevaerd er representant for SUFOI i Brasil, dessuten feltforsker for MUFON, APRO og CUFOS.

Som svar på denne utnevnelsen av

undertegnede, ble prof. Gevaerd i midten av januar d.å. på samme måte utnevnt som UFO-NORGE's representant i Brasil. Vi håper på den måten å styrke utvekslingen av UFO-materiale mellom våre to land, i tillegg å gjøre våre organisasjoner mer kjent med spesielle saker som måtte dukke opp, både i Norge og Brasil.

Mentz Kaarbø.

0000 00 0000

Vi takker Mentz for redegjørelsen, og bringer her en note fra prof. Gevaerd, mottatt i begynnelsen av februar i år, hvor han ber oss opplyse følgende fra CPDV.:

CPDV - The Center for Flying Saucer Research - is an established UFO organization interested in exchange of information with any interested UFO society around the world. CPDV is dedicated to the study, research, investigation of all aspects involving the UFO phenomena and is engaged in trying to establish organized contact with UFO forces and eventual interchange with the civilizations UFO's are from. CPDV works restrictly in a scientific basis. All interested please write to:

C. P. D. V.
Caixa Postal 2182
79100 Campo Grande - MS
BRAZIL.

Fink.

kontakt med leserne

Eg tenkte at eg skulle sende eit innlegg til bladets kontaktpalte om ein idē som i det siste har begynt å ta form oppe i hovudet mitt.

Det heile starta opp da eg las den "forbudte" boka om Nostradamus' profetier. Han var som kjent ein clairvoyant (synsk) profet (1503 - 1566) som skreiv ned det han kunne sjå inn i framtida, ved hjelp av sine fantastiske evner.

Han skreiv ned det han kunne sjå om fly, bilar, båtar, rakettar, romfart, 1. og 2. verdenskrig osv. Dette skulle seinare vise seg å vera heilt riktig. Han såg også at det i nær framtid skal bli ein atomkrig her på jorda, og at den skal bli forhindra av eit inngrep frå verdensrommet.

Men kordan?

Det er greitt nok at det ute i verdensrommet finnest mange mektige sivilisasjonar rundt om. Men kan dei som bur mange lysår frå vårt solsystem klare å forhidra det som kan skje her nede. Sjølsagt driv dei med romfart i stor målestokk, og at dei er i vårt solsystem viser jo alle dei UFO- og nærkontakt-observasjonar rundt om, heilt klart. Men har UFO'er ein slik stor kapasitet. Vel, det kjem no an på, men det høyrerest no ikkje direkte heilt innlysande ut. Derfor må vi finna oss eit anna støttepunkt å halda oss til.

Dei må ha opparbeidet seg ein base med stor slagkraft. Men når, kor og kordan?

Dersom dei skulle ha ein base her nede på jorda, så må den vera på ein slik plass at det må vera umogelig å oppdaga den. Kvar vil det så vera passende? Det må helst vera i uframkommelege områder som f.eks. øde fjellkjeder eller under havoverflata. Mistanken hos meg, og kanskje hos ein del andre ligg under havet i det farlege farvatnet kalla: Bermudatriangelet. Stedet er mest fryktet av sjømenn avdi det er så mange

båtar med mannskap som sporlaust har forsvunnet inkl. fly. Det finnest per i dag ikkje nokon spor å gå etter. Men det er også noko anna som er spesielt med havområdet. Nemlig det enormt store antallet UFO-observasjonar gjennom alle tider. Området har ein heilt klar verdensrekord (om vi kan bruke dette uttrykket) på dette området. Det er heller ikkje berre i lufta dei er observert, men også idet dei er i ferd med å gå under vatn eller flyr opp i frå havoverflata. Ein kan få lyst til å spørja seg om området er underlagt ei framand makt.

Når vi no snakka om forsvinningar så har ikkje dette skjedd på naturleg måte. Vitner kan fortella at dei har sett båtar og fly rote seg inn i ei tettpakka og farga skodde for aldri å koma ut derifrå. Det er umogelig å seia grunnen til dette. Men det vi skal fram til, er om det verkeleg er ein UFO-base under havet i Bermudatriangelet. Mange sportsdykkarar som har vore nede i dette området, har usedvanlege ting å fortelje. Nede på botnen, som består av sand og kalkstein, har dei på fleire områder oppdaga store, runde hull som går loddrett ned gjennom botnen. Dei seier at hullene umogelig kan vera naturlege, for etter ca. 30-100 meter går dei ut i vannrett retning (90°), og det spesielle med det er at der fleire hull møtes, går det et hull i loddrett stilling rett ned. Målinger har vist over 500 meters dybde ned til et ukjent mål. Det er mange dykkarar og andre forskarar som meiner at det kan vera noko som skjuler seg der nede. Kanskje ein UFO-base.

Men går det an å byhhja tunellar under vatn. Det som er mogeleg er at det kan ha vore bygd medan det heile har vore eit tørt kontinent. Ekspertar seiar at botnen i dette området hever og senker seg i takt med kontinentalforskyvningene, og at det på tidligare stadium var landfast område.

Kontakt med leserne....

Erich von Däniken, seier at jorda vart besøkt av framande astronauter langt tilbake i tida. Dei kan ha utretta mykje på dette området i vår ukjente fortid. Det er eit gammalt sagn som seier at i Atlanteren ein plass, sank det eit kontinent med ein supersivilisasjon ein gang i fortida. Det vart kalla "Atlantis". Kan det vera ein samanheng? Det er faktisk mogleg at Atlantis er ein undersjøisk UFO-base som i dag er i drift under havet. Kvifor? Avdi at "Gudene" til Däniken skal ha eit støttepunkt når dei skal overvåke livet på jorda.

Pål Kristian Vaag.

ROP IKKE ULV UTEN GRUNN.

De fleste har sikkert hørt historien om gjeteren som ropte ulv bare for å erte lokalbefolkningen. Den dagen ulven virkelig kom på besøk var det derfor ingen som tok ham høytidelig, og dette fikk katastrofale følger for gjeteren.

Denne historien passer så altfor godt inn i ufologiske kretser, man roper UFO i øst og vest uten at det virkelig er noen UFO tilstede. Resultatet er at folk flest mister troen på ufologenes saklighet, og ignorerer ufologenes rop den dagen en virkelig UFO dukker opp.

Grunnen til at jeg tar opp dette temaet nå er redaktørens kommentar i nr. 3, 1983, hvor han tar for seg såkalte USO'er. Begrepet USO, kommer fra engelsk og står for "Unidentified Submarine Object" som kan oversettes med "uidentifisert undervannsobjekt". At det finnes USO'er er riktig nok, det viser utallige rapporter, men man bør være litt mer forsiktig med å påstå at dette er neddykkede flygende tallerkener fra det ytre rom. Ekstra tvilsomt er det når samme påstand benyttes i

forbindelse med ubåtjakt i vår skjærgård.

Det første man må være klar over er at all ubåtjakt i våre fjorder er utløst av overflateobservasjoner. Vitner har sett tårn og periskopliggende gjenstander i sjøen, og meldt fra om dette. Mange ganger har det vist seg å være falske alarmer, og dette er noe man må ta hensyn til når man diskuterer ubåtenes evne til å unngå detektering. Alle må være enige om at det er vanskelig å detektere en ubåt som ikke er der. I de tilfellene det er oppnådd sonarkontakt kan man dessuten være ganske sikker på at det er en ubåt, siden man har observasjoner som støtter dette. Det er etter min mening lite sannsynlig at de "utenomjordiske" skulle lage romskip som ligner våre ubåter, og som har samme bevegelsesmønster.

Redaktøren foretar også en sammenlikning med tapstallene fra den siste krig og bruker dette som støtte for en teori om at det ikke er ubåter som er inne i våre fjorder. Det er imidlertid flere ting man her må være klar over. For det første foregikk ubåtkrigen stort sett i åpent farvann og man unngikk dermed problemene med bunnekk. Dessuten var vannet mye mer ensartet enn i de norske fjordene, og man fikk dermed mindre problemer med avbøyning av lydstrålen og resulterende dødsoner. Det blir også vist til at den teknologiske utvikling innen angrepsvåpen mot ubåter har holdt tritt med utviklingen av selve ubåtene. Det er imidlertid viktig å være klar over at vannet fortsatt er en begrenset faktor, og som en sonarekspert så treffende gauttrykk for: "Vannet er et fordømt medium å arbeide med, det går til nød an å bade i det". Dessuten koster denne nevnte forbedringen på angrepssiden mange penger, og det har ikke den Kongelige Norske Marine hatt for mye av.

Til slutt har vi også den politiske siden av saken. I en krigssituasjon

Kontakt med leserne...

skal man skyte for å senke, mens man under våre ubåt-episoder bare har skutt for å skremme. Man har vært redd for de politiske konsekvensene en slik senkning kunne få. Dette vet selvfølgelig ubåtmannskapet, og de har lagt sine planer ut fra dette. Denne holdningen er nå kanskje i ferd med å snu, men hittil har den vært en avgjørende faktor for utfallet av jakten. Svenskenes nye mini-synkeminer vil kanskje også bidra til å snu denne trenden, men det får tiden vise.

Jeg vil avslutte med en henstilling til alle ufologer om ikke å rope UFO før det er begrunnet. Bare på denne måten vil vi kunne oppnå respekt blant almenheten.

Hans-Kurt Karlsen.

Svar:

Dette rop om "UFO" (vi glemmer ulven) gjennom 36 år, har fått en del velmenende vitenskapsmenn til å interessere seg for fenomenet. Jeg roper heller ikke "USO" uten grunn selv om jeg i lederen i "UFO" nr. 3/83 også gav uttrykk for at også ubåter besøker våre fjorder. Jeg takker Hans-Kurt Karlsen for at han vil belære meg i UFO-mysteriets mange irrganger, men jeg har rapportmaterialet tatt i betraktning - god grunn til å rope noen år til. Så derfor mine herrer ufologer: Rensk halsen og rop når dere finner grunn til det! Vi lever i en ulvetid.

red.

Fordelen ved vårt demokrati er, at du kan si hva du vil - ingen hører etter!

SPEKULASJON OVER MASSE, ENERGI OG TOMT ROM.

Dette regnestykket gjelder Einsteins formel: $E = MC^2$.

Nå står vi fritt til å velge lyshastigheten som enhet for hastighet. Da ser Einsteins formel slik ut: $E = M$.

Jeg vil vise et resultat vi får hvis vi integrerer denne ligningen.

$$E = M$$

$$M + E = 2M$$

$$\frac{dE}{dE} M + \frac{dM}{dM} E = 2M$$

$$EM = M^2 - k$$

$$E = M - \frac{k}{M}$$

La oss nå anta at massen er lik null. La oss videre anta at integrasjonskonstanten, k , er forskjellig fra null. Da er energien lik pluss/minus uendelig. Det mest rimelige er å anta at energien er lik minus uendelig, siden antakelsen gjelder energiinnholdet i tomt rom. Konsekvensen av antakelsen blir at dersom noen klarer å omdanne en endelig mengde masse til tomt rom, vil det bli utviklet en uendelig mengde energi.

Atomkraft utvikler bare endelige energimengder. Det kan kanskje skyldes at masse da ikke blir omdannet til tomt rom, men til mindre partikler.

Kanskje det en gang i fremtiden blir mulig å utvikle de uendelige energimengdene som skal til for å nå lyshastigheten med et romskip?

Svein Fagerland.

Et taxameter er et instrument, som viser hvor hurtig vi ikke kommer frem.

KOMMENTARER TIL ARTIKKELEN I
"UFO" NR: 3 - 1983:

"Å SE DET - ER Å TRO DET".

av Johannes Rimås.

Jeg skal her prøve å gi svar på hvorfor Howard Johnsson's magnet-motor virker.

Som i universet ellers beveger planetene seg rundt en sentral stjerne. Stjernen - som regel i forhold til sin størrelse og tyngde - svarer til de planeter som kretser rundt den. På samme vis er det med elektronene også. Men fremdeles er det et åpent spørsmål om nøytroneksistenser. At nøytron ikke er blitt observert kan skyldes at det er nøyaktig likt et elektron, men at det er så mye, mye større (1836 ganger), og med en utadrettet flow, slik solen er i vårt system. Et nøytron er sammensatt av smådeler - kvarer. Kvarer er igjen sammensatt av gluoner - den såkalte Gaugeteorien. Det fortoner seg nå som hver ny partikkeloppdagelse fører til ny kraftbærende partikkel - naturligvis - fordi deres indre er enda mindre og tettere sammensatt enn det system (partikkel) de hører til. (Se boken: "Nøkkelen til universet" av Nigel Calder - Universitetsforlaget).

Når tyngre partikler trekker elektronene til seg, skapes en flow - Magnetfelt. Elektronets spind drar med seg en viss mengde småpartikler - fotoner - dette skaper et magnetfelt rundt elektronet. Styrken av magnetfeltet bestemmes da av hvor mange elektroner det er i flowet - partikkelmengden.

SUPRALEDNING

Vi vet at alle ting inneholder elektroner i bevegelse, men vi blir ikke skadet av den grunn.

Når vi drar et tau gjennom hånden, brenner vi oss. Det samme skjer når en større mengde elektroner går gjennom kroppen vår, da brenner vi oss. Kroppen skaper motstand mot at en større mengde elektroner passerer den. Det er med andre ord for liten plass der, til at en større mengde elektroner kan passere uhindret igjennom. Slik er det med metallene og.

Men under spesielle forhold kjenner vi til at enkelte metaller er supraledende - slik at elektronene lett slipper gjennom metallet. Dette betyr at metallets struktur er så åpen at elektronene og dets fotoner lett kan passere forbi metallets egne fast tilknyttede elektroner. Metallet har da en åpen indre struktur, kan vi si.

Howard Johnsson mener metall i en vanlig magnet som ligger i en vanlig romtemperatur på ca. 20° C, er supraledende. Det samme mener jeg.

Hvorledes er det mulig å plassere magneter forholdsvis langt fra hverandre, og sammenbinde dem med aluminiumsbånd, slik at disse virker som en vanlig el-motor, synes nok for de fleste noe merkelig? Ikke desto mindre virker dette utmerket.

To forhold skaper kraften som vi skal se:

Aluminiumsbåndet som er viklet rundt magnetene skaper to muligheter:

1. Magnetene virker nå, som når to jernplater er satt mot hverandre, og det går en strøm (ems) mellom platene.
2. Den andre virkning som aluminiumsviklingene rundt magnetene skaper, er at ikke høyrehåndregelen kan få virke. Den settes helt ut av kraft. Og strømmen (emsen) som oppstår føres dermed langs magnet-

Kontakt med leserne....

flatene, fordi aluminium er supraleidende.

Vi må også ta med at alle disse magnetene er bueformet med pol på hver side av buen. Kraften går dermed rett ut fra den indre bues sentrum. Også denne kraften blir på grunn av metallfolieviklingene rettet langs magnetbuens indre sirkel fra pol nord, mot pol syd.

Vi forutsetter at alle magnetene er plassert slik at pol nord går mot pol syd, hele sirkelen rundt.

Hvorfor plasseres magnetene forholdsvis langt fra hverandre i en magnetmotor?

Før spørsmålet blir besvart må vi se på en regel:

Når en magnetisk fluks blir uroet mellom to poler oppstår i feltet en ems (el.strøm). Det uroede magnetfeltet forsøker hele tiden på å opprette den tidligere orden igjen. Men så lenge feltforstyrrelsen varer, fortsetter emsen å arbeide i feltet.

Når magnetene blir plassert forholdsvis langt fra hverandre vil også flow mellom dem bli tilsvarende svak i midtfeltet. Det skal her da små forstyrrelser til før ems oppstår mellom polene. Vi er sikret tilgang på kraft i feltet så lenge uroen mellom polene varer.

Hva gjør den universelle partikkel-flod i tilfelle?

Fra universet bombaderes vi av en veritabel partikkelflod hvert sekund. Den går opptil mangfoldige km. rett ned i fast fjell. Målinger viser at enkelte partikkelgrupper passerer sogar rett gjennom Jorden, men av dette er det bare ca. 5% som oppfanges i Jorden og dens elektromagnetiske felt. (Se det dansk-produserte hefte: "Det Ukendte" november/desember 1983, nr. 6, side 253, utgitt av Aarsleffs forlag, Frankerupvej 20, DK-4400 Kalundborg, Danmark) I en artikkel i dette blad, lanseres "Den universelle

partikkelflod" som den såkalte Tachyonefelt-teori, som er universets innerste byggestener. Denne Tachyoneflod skaper uorden mellom polenes magnetiske flow, og som er årsak til at ems oppstår og som forsterker krafttilgangen.

PERPETUM MOBILE

Det eksisterer ingen såkalt "Evhetsmaskin". Det er bare en utopisk tanke. Alt som naturen frambringer går tilbake til sin opprinnelse - energi - hvor den blir grunnlag til nytt liv.

Howard Johnssons magnetmotor viser at den mister bare to prosent av sin magnetstyrke i løpet av 18 år. Han mente at magnetens atomer forandrer seg med tiden.

(Se "UFO" nr. 3 og 4/83, fra side 30, artikkel "Parapsykologi og virkelighet, eller naturens puls?")

Det kan sies meget mer om Howard Johnssons magnetmotor enn hva her er gjort, men dette synes å være det viktigste.

0000 ---- 0000

FOSSIL ASTRONOMI:

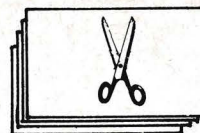
De Armenske Vitenskapers Akademi, har offentliggjort en bok som nærmest er et oppslagsverk over årtuseng gamle stjernekart, innsamlet i Armenia.

I boken vises over 10.000 petroglyffer (helleristninger), hvorav mange er stjernebilder. De er innsamlet av arkitekten Suren Petrosian, som har arbeidet i 20 år med dette.

Forskerne har sammenlignet de gamle stjernekartene med nåtidens, og konstatere at de i vesentlig grad stemmer overens. De mange glyffer er 4000 til 5000 år gamle.

Kilde: Tass.

PRESSEKLIPP

I denne spalte skal vi nå gjøre oss ferdig med fjorårets siste fire måneder, og begynner med:

SEPTEMBER

Finnmark Dagblad, den 24., konstaterer at det er gjerne like etter at høstmørket har satt inn med en viss tyngde, at UFO'ene dukker opp - og noe unntak kan heller ikke registreres i år.

"Jeg og flere andre ble faktisk "forfulgt" av en lysende gjenstand da vi drosjet fra Gakori sent torsdag kveld eller natt til fredag, og da jeg kom hjem, så jeg en stor lysende kule på østhimmelen i retning flyplassen", sier en kvinne til FD. Både hun og medpassasjerene ble alvorlig skremt. Den lysende kulen forfulgte bilen. "Det hele var veldig nifst", sier kvinnen.

En mann på Elvebakken, på tur til Kronstad, observerte også en glødende gjenstand som hastet over himmelen, og som etter en stund delte seg i to.

Rana Blad, den 27. kan fortelle at en mann natt til mandag ved tretiden, observerte et kraftig lys lavt over Mo. "Gjenstanden" stod helt stille en times tid og gav ikke fra seg noen lyd.

Finnmark Dagblad den 27. har en beretning fra fem-seks ungdommer i 13-15 års alderen som så UFO'et torsdag kveld. Det var en lysende kule som fløy hurtig over himmelen. Den delte seg plutselig, og det ene lyset ble stående over Stabbhaugen-, sier Rita Kjellmann i Talvik, til FD.

Kulen som stoppet opp over Stabbhaugen var rødlig i farge. Mest nifst var det når lyset som kom ned med stor hastighet, plutselig delte seg.

"Det hele var så skremmende at flere av dem som så dette, måtte følges hjem. De turde ikke gå hjem alene", sier Rita Kjellmann, som var ett av vitnene.

Nordlysobservatoriets eksperter - (på hva?), mener det var en meteoritt.

Komm: Det er visst første gang noen har hatt behov for å følges hjem etter å ha sett en meteoritt!

OKTOBER

VG, den 3. omtaler i korte trekk den påståtte UFO-landing i Suffolk i desember 1980. (Vi har mer om denne hendelsen i dette nummer).

Østlandets Blad den 3. forteller om et UFO som opererte i fire timer - fra ca. kl. 03.00 mandag morgen - over Ås.

Indre Akershus Blad, den 4. beskriver et UFO over Rømskog den 17. september (omtalt tidligere i denne spalte). Indre Smaalenenes Avis, har også noen ord om observasjonen.

HADELAND, omtaler et UFO over Lunner kl. fem om morgenen den 3. oktober. Det var et kjempestort, og sterkt lys over Kraggerud-toppen. Det stod stille i fem minutter, og kom så nærmere vitnene. Forsvant tilslutt østover.

VG, den 7. forteller om UFO-alarm på Ammerud sist natt. Det var kl. 01.15 at vitnene så et UFO-lignende objekt over blokkbebyggelsen på Ammerud. Gjenstanden gav fra seg et veldig sterkt lys, og beveget seg frem og tilbake uten at man kunne høre motorlyd.

VARDEN, den 11. skriver om "glødende tallerken" over Fyresdal. Klokken 05.30 om morgenen den 6. ble et jaktlag oppmerksom på en stor, lysende kule på himmelen. Den ble borte i løpet av 15 minutter.

Kvinnheringen, den 12. forteller om en observasjon fra 6. januar. Et blendende sterkt lys, lyst opp skogholtet ved Opsangerneset i noen minutter.

Presseklipp....

Onsdag 28. september i 17-tiden mener vitnet å ha sett samme gjenstanden på samme plassen.

Rolf Ask og Rune Grønstøl, fra UFO-NORGE, har etter intervju med vitnet, kommet frem til at "Gjenstanden" var 30 meter lang, og rund ved at de syv-åtte ventilene som gikk langs objektet, ble smalere i kantene. Farven var stålgrå eller sølvgrå, og det kom et utrolig sterkt fosforaktig lys fra undersiden.

NOVEMBER

Indre Akershus Blad den 3. omtaler et UFO som ble sett lørdag kl. 17.00 - 17.30 over åsen mot Smestad.

Gjenstanden lignet en hvitglødende "sigar", og så ut som den var i ferd med å lande. Ingen landingsmerker er funnet.

Nye observasjoner fra Setskog mandag kveld denne uken, og fra Aurskog samme kveld, samt fra Mork tirsdag kveld, kan tyde også på UFO'er.

"Hva er det egentlig som skjuler seg bak?", spør avisen.

Gudbrandsdølen/Lillehammer Tilskuer, den 3. melder om en familie på Kvam som i gårkveld ved 18-tiden observerte lysende gjenstander på himmelen. Det var tilsammen tre stykker som fløy etter hverandre, og plutselig gikk samtlige tre lys i hver sin retning. De som gjorde observasjonene mener å ha sett at gjenstandene skifter farve hele tiden.

Gauldalsposten, Støren, den 5. har intervjuet lederen vår i Midt-Norge, Leif Havik. Han forteller avisen om foreningsarbeidet og Prosjekt Hessdalen.

Indre Akershus Blad den 10. er ute igjen med en UFO-rapport fra en dame som ved 18-tiden søndag kveld så en lysende gjenstand på himmelen.

Den tok en kort runde, og forsvant i samme retning hvor den dukket opp.

Den var firkantet med noe farvet lys i hvert hjørne.

Sunnhordland, den 11. melder at Langeland-elever så "dansende" gjenstand på himmelen.

I ett kvarter fra kl. 08.15 i gårmorges kunne elevene observere en sirkelformet gjenstand danse opp og ned, frem og tilbake på himmelen. Gjenstanden steg siden oppover til den ble borte.

VARDEN, den 11. forteller at en Porsgrunnmann ved 11-tiden om formiddagen, så en flat, skiveformet gjenstand høyt på himmelen. Den stod helt stille, den var sølvblank og hadde et belte rundt som lyste i forskjellige farver - nærmest som ild. Gjenstanden stod stille i omtrent ti sekunder, deretter forsvant den i voldsom fart og ble borte. - Noen sekunder senere var den tilbake på samme plassen og stod helt stille igjen en stund før den raste oppover og forsvant i en slags tåke.

Flere aviser i denne måneden gjengir vår pressemelding om Prosjekt Hessdalen. Så den som ikke vet det nå - han skal stå!

DESEMBER

Agderposten den 2. skriver om en mann som kom kjørende forbi Frolands Verk, da han plutselig ble klar over en lysende gjenstand på himmelen.

"Jeg stoppet bilen og gikk ut for å se nærmere på dette. Gjenstanden svevet omtrent 150 meter over meg, sakte frem og tilbake. Den gav fra seg et tydelig og sterkt rødlige lys, som hele tiden blinket med jevne intervaller. Jeg vil anslå gjenstanden til å ha vært rundt to meter i diameter. Det var ingen lyd å høre".

Hvor lenge han ble stående er ikke sikkert, men observasjonen menes å ha funnet sted mellom kl. 18.57 og 19.00.

Presseklipp...

Etter en stund forsvant den flyvende gjenstanden sakte mot øst, i en nesten rett linje.

Harstad Tidende den 12. melder at i de siste måneder har de polare strøk opplevd en bølge av UFO'er. Observasjonene er gjort på Svalbard og Grønland, og er sett av flere personer samtidig. Meldingene kommer både fra de større byene og fra små bygder. I ett tilfelle var det sette - en russisk rakett.

Nidaros, den 16. har hatt en prat med Jan S. Krogh, basen for NIVFO i nord. Av intervjuet går det frem at han har mistet troen på så å si alt. Men han er avbildet i en slags munkekutte på hodet, med to oppadstikkende antenner.

Hvilken slutning vi skal trekke vedrørende hans habitt, må kanskje bli at han vil gå i kloster for å få troen tilbake, og antennene skal da sørge for forbindelse med dem han i øyeblikket ikke tror på?

Under intervjuet uttaler han at UFO er den største av alle religioner. "Det mener ihvertfall NIVFO" sier han.

Jeg må da på UFO-NORGE's vegne be alle store verdensreligioner om overbærenhet for at vi gjør dem rangen stridig!

I motsetning til ovenstående, har Fædrelandsvennen den 22. en interessant historie å fortelles sine lesere.

Det er om den 67-årige ingeniør og offiser Tarjei N. Austad fra Bygland, som forleden var inne på en jakthytte han eier vel tre km. fra Hovatn mot Kile på austheia i kommunen.

"Ved fire-tiden om morgenen måtte jeg ut i et nødvendig ærend", starter Austad sin beretning. "Over en ås som ligger vel halvannen kilometer unna, og som bærer navnet Ormarkheia, stod en lysende gjenstand som hadde slik utstrålingseffekt

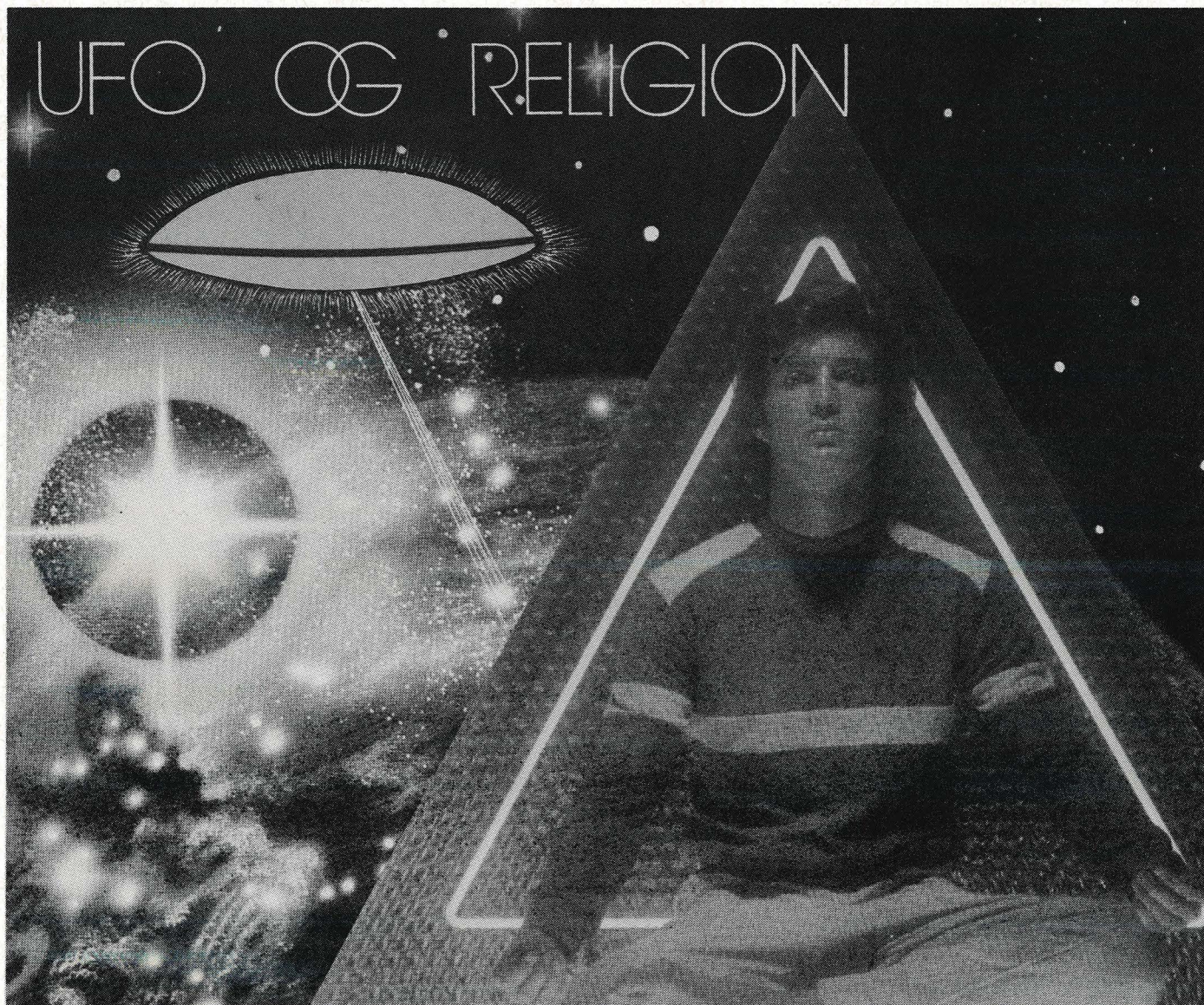
at det var umulig å ha blikket festet til den i mer enn et par sekunder. Tingesten stod helt stille. Det var kaldt og klart vintervær og ikke vind i det hele tatt. Gjenstanden holdt seg i absolutt ro i en høyde som jeg vil anslå til ca. 20 meter over bakken. - Med bakgrunn i hva jeg har av kunnskap gjennom fagbøkene jeg har lest, vil jeg anslå omkretsen av den lysende tingesten til omlag 75 centimeter. - Lyset ble altfor skarpt til at jeg kunne oppholde meg ute, og jeg gikk derfor inn igjen og krøp på nytt til køys", fortsetter Austad. "Men samtidig passet jeg på å flytte på seng og madrass slik at jeg gjennom vinduet kunne ha gjenstanden under observasjon. - Det var imidlertid som om det hele hadde en nærmest magisk effekt, og to ganger til i løpet av denne morgenen ble det til at jeg kledte på meg og gikk ut på plassen fremfor hytten. Gjenstanden flyttet seg ikke, og lysstyrken var den samme. Fortsatt kunne jeg bare se på den i et par sekunder når jeg befant meg utendørs. Lyseffekten var rett og slett til stor sjenanse.

En times tid senere, da klokken var omlag fem på morgenkvisten, satte tingen seg så i bevegelse. Den steg omtrent loddrett opp, men hadde en ørliten helling mot sørvest. Farten var betydelig, og etter en tid var den forsvunnet."

Austad forklarer at hoveddelen av gjenstanden utstrålte et blankt lys. Foran på figuren lyste det så to røde finner som satt i omtrent 90 graders vinkel med hoveddelen. Bak var det to skråstilte flottører som lyste grønt. Gjenstanden var totalt lydløs.

I vel to uker hadde Austad vansker med å lese, det var tydelig at synsnerve- ne var blitt påvirket av den voldsomme lyseffekten. Han skalv også på hendene slik at han en tid hadde vansker med å få festet knappene i klesplaggene han hadde på seg, og i opptil flere døgn bar ytterleddene på fingrene tegn på å være totalt følelsesløse.

Fink.

av Barry H. Downing

Ted Phillips og jeg hadde begge holdt foredrag ved MUFON UFO Symposium 1981 på Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.) i Cambridge, Mass., og satt sammen for å lytte til den neste taler, da Ted sa til meg: "som tingene har forandret seg siden du var i Akron i 1974." Han og jeg hadde møtt hverandre for annen gang ved denne konferansen.

Teds ord fikk meg til å stille et spørsmål som jeg mener er nødvendig å få besvart for alle våre MUFON ① medlemmer: Hvordan er de religiøse sider i den aktuelle UFO-saken? Og hvordan ble disse aspekter framlagt på M.I.T.?

NÅVÆRENDE VITENSKAPLIGE STADIUM

Før jeg kommer inn på konferansens religiøse sider, vil jeg se litt på

de vitenskaplige data i forbindelse med vår søken etter sannheten om UFO'ene. Ved en pressekonferanse sa vår direktør Walt Andrus: "Jeg tror ikke på UFOer. Det er ikke et spørsmål om å tro; det er kjennsgjæringer. Vi har kjensgjæringer og data om at UFOer eksisterer."

Jeg tror at denne uttalelse ikke bare avspeiler Walt's synspunkt, men den ga også uttrykk for konferansedeltakernes generelle vitenskaplige enighet. Ut over det, mener jeg det var enighet om at UFOene representerer en eller annen slags avansert teknologi, som ikke er av jordisk opprinnelse. Men så tror jeg også at enigheten opphører.

Grunnen til denne enighet er dels basert på den økende mengde av sterke beviser på spor etter landinger framholdt av Ted Phillips og på ►

grunnlag av Stanton Friedmanns arbeid, som gir en god vitenskaplig begrunnelse i motsetning til dr. Carl Sagan og andre som bare skaper forvirring; og dels på Allen J. Hyneks varsomme stil som er basert på hans profesjonelle skeptisisme.

Ett av de nye bevis, siden Akron, stammer fra Peter Gerstens meget dyktige arbeid. Han har via sitt arbeid (han er advokat) oppnådd adgang til regjeringsdokumenter, som i juridisk språk beviser at USA's regjering har kjennskap til UFOene, og at den har holdt bevisene skjult ved hjelp av "den store løgn" - et "kosmisk Watergate". Videre at regjeringens generelle synspunkt faller sammen med MUFONs - nemlig det at UFOene representerer en eller annen slags avansert, ikke-jordisk teknologi!

Resultatet av denne enighet har bevirket at det er en stigende "indre visshet" hos MUFON's medlemmer, om at vi ikke har forfulgt en "myte" uansett de mange psykologiske aspekter av UFO-saken.

Vitenskapen har hittil vært enig i: "Vi er ikke sikre på hva UFO er, men vi mener de må være viktige." Nå vet vi ikke nøyaktig hva de er, men de likner ganske mye på en avansert teknologi fra en annen verden, og den amerikanske regjering vet dette. Ved denne konferanse var det, som Walt Andrus sa, ingen "vitenskaplig unnskyldning" for å "tro" på UFOer. Nå "vet" vi at de eksisterer.

DE ER VIRKELIGE, MEN VIRKELIGE HVA?

Inntil nå har våre UFO-evangelister som Stanton Friedman gjort et stort arbeid for å forsøke å overbevise offentligheten om at UFOene er virkelige, slik som tittelen på Stan's film antyder. Men etterhvert som offentligheten mer og mer, liksom oss begynner å tro at UFOene er virkelige, er det på tide at vi nå stiller det neste spørsmål: "UFOer er virkelige, men hva?"

Det var i denne atmosfære at jeg deltok på M.I.T. 81, og det var her jeg fant en stor kontrast til konferansen i Akron i '74. Dengang var vi ennå usikre på vårt vitenskaplige grunnlag, at de religiøse spørsmål som jeg stilte, syntes å kaste tvil om UFOenes vitenskaplige verdi.

I Akron var det stor frykt for at jeg kunne være medlem av en ytterliggående kult. Men på M.I.T. '81, fant jeg blandt alle deltakerne en seriøs interesse for å utforske UFO problemets religiøse aspekter og en allminnelig forståelse for at god vitenskap forlanger at vi ser på de religiøse aspekter, fordi de helt klart er der, og ofte som en viktig del av våre beste og vanskeligste moderne UFO-saker - som f.eks. i Raymond Fowlers arbeid med Betty Andreasson saken.

Det er ennå ingen enighet i bortførelsessakene, og det vil det sikkert ikke bli foreløpig. Men Bud Hopkins' budskap i hans utmerkede foredrag "UFO-bortførelser - Den Usynlige epidemi" ga oss et klart bilde av "isfjell" vi har med å gjøre. UFO-nautene synes å være dyktige i å bortføre mennesker og bruker en slags hypnotisk teknikk som forårsaker "black-out" i hukommelsen, og etter å ha "programmert" disse mennesker, sendes de tilbake til samfunnet uten bevisst erindring om hendelsen. Vi kan sansynligvis eller kanskje få beviset ved hjelp av hypnose. Under alle omstendigheter, må det være tusener av Betty Hill'er og Betty Andreasson'er ② over hele verden.

Dette får oss til meget allvorlig å overveie Jacques Vallees teori. I boken "Messengers of Deception" framholder Valle at UFO'ene er en slags kontrollmekanisme" og de kontrollerer og dirigerer mennesketens underbevissthet. Eller som Quazgaa sa til Betty Andreasson: "Alt er blitt planlagt." (Fowler, The Andreasson Affair s.111). Hvem de enn er, så mener de at de har all makten.

Hittil har vi kalt den ene, som har all makt for Gud. Så hva gjør vi nå? På konferansen har den nye, vitenskaplige enighet ført til en åpenhet overfor dette spørsmål, - til en erkjennelse av at vi ikke kan holde de "vitenskaplige" UFO-spørsmål og de "religiøse" UFO-spørsmål adskilte.

Med den hensikt, i større grad å få åpnet opp for en dialog mellom de vitenskaplige og de religiøse disipliner, spesielt ut fra mitt eget, kristne synspunkt, holdt jeg på konferansen foredrag med tittelen: "Tro, Teori og UFO'er." ►

DET SEKTERISKE PROBLEM.

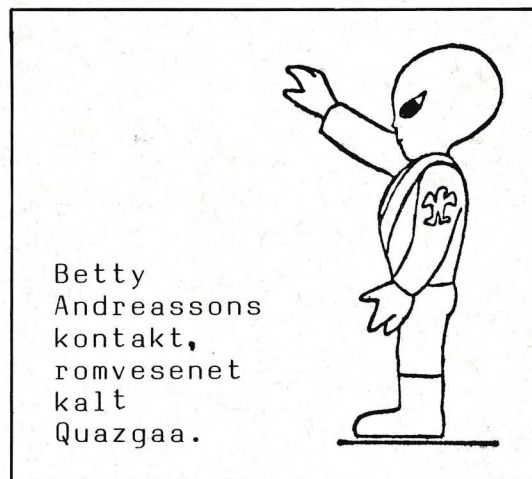
Etter ett av våre kveldsmåltider snakket jeg med dr. Hynek i noen få minutter og spurte ham om hva CUFOS-gruppen ③ har gjort med hensyn til UFOer og religion. Han svarte: "Ikke meget", og fortsatte: "Jeg er bekymret over UFO-enes påvirkninger av alle religioner overalt, ikke bare den kristne."

Dette er en alvorlig sak, hvor det skjuler seg et temmelig negativt spørsmål som: "Hvorledes forhindrer vi UFO-grupper som MUFON eller CUFOS i å bli overtatt av kristne evangelister?"

Jeg tror at dr. Hynek og mange andre "vitenskapsfolk" med rette er bekymret over om folk som meg selv med et meget spesielt religiøst synspunkt kunne endre våre UFO-grupper som f.eks. MUFON til sekteriske, religiøse grupper eller kanskje ikke annet enn populære, vitenskaplige kulter. Med andre ord, hvordan kan vi sett fra et vitenskaplig synspunkt stille religiøse spørsmål uten å "selge vår vitenskap?"

Der er spendte motsetningsforhold - det følte jeg under konferansen, og de går begge veier. Jeg tilbrakte en tid i samtale med John Oswald, som har skrevet et stort verk, som er basert på et logisk system, for å bevise at det kristne syn på virkeligheten og de aktuelle UFO-realiteter er logisk identiske, og MUFON burde være istand til å se dette og meddele det til verden. Selv om jeg er enig med John i at den kristne virkelighet og UFO-realiteten fundamentalt er "en og den samme", kan jeg samtidig se mange andre valgmuligheter og teorier og derfor er jeg ikke så frustrert som John med hensyn til MUFON's "ikke-troende" holdning. Men John har uttrykt sin frustrasjon åpent, og MUFON's "vitenskaplige" side er nødt til å ta stilling til dette evangeliske, kristne synspunkt.

De spendte motsetningsforhold var der også under spørsmålsrunden etter Ray Fowlers og Betty Andreassons foredrag Søndag formiddag. Betty hadde sagt at hun trodde at Gud hadde utvalgt henne til å bli

Betty
Andreassons
kontakt,
romvesenet
kalt
Quazgaa.

bortført av Guds engler for å hjelpe til med å forberede menneskeheten på Kristi gjenkomst. En kvinne blandt publikum, som var et sant barn av vår verdsliggjorte tid, ønsket ikke å høre Betty plassere et så tydelig kristent budskap midt i sin opplevelse. I Ray Fowlers bok om bortførelsen tilbys en valgmulighet idet han skriver: "dette er ikke lenger en vitenskaplig kjennsgjerning. Betty blander sin kristne tro sammen med det hun har opplevd."

Når vi kommer til Betty's ørn, synes det, som om man har nådd ut over grensen for det vitenskaplige. Men det er ingen virkelige, gode grunner til å trekke grensen der; kun de grunner som er oss påtvunget av skeptisismen i vår verdsliggjorte tid.

Hva skal vi så gjøre med det "sekteriske" problem? Hvordan kan vi lytte til Betty Andreassons budskap om Kristi gjenkomst og likevel forbli "objektivt vitenskaplige"? Kanskje kan vi ikke det. Men en ting MUFON-medlemmene kan gjøre, er å se nøkternt på de religiøse UFO-beretninger som Bettys. Det gjør de lærde, som studerer kristendommen hele tiden. Hva er det så jeg mener? Den kristne doktrine om Kristi gjenkomst er grunnlaget for doktrinen om de siste tider og dommedag. Det er en doktrine som sier at det vil komme en tid i menneskehetens historie da Kristus på Guds vegne vil dømme alle mennesker.

Alle de store verdensreligioner har en lære om dommedag. Det er sentralt i den jødiske religion, og i Islam, som er en utløper av ►

både jødedommen og kristendommen. Selv om den jødiske religion ikke ser på Kristus som dommer, tror den på at alle mennesker holdes ansvarlige overfor Gud, og det gjør Islam også.

Hva hinduismen og buddhismen angår, er karmaloven identisk med bibelens domfellelse. Med andre ord lever vi under åndelige lover, og hvis vi "gjør det gode", lever vi videre på et høyere plan og hvis vi gjør det onde, reinkarnerer vi til en "lavere" form for liv. ④ Så vidt jeg vet er det et begrep om "domfellelse" i sentrum av alle store verdensreligioner, og vi kan meget vel regne med at UFOene, som en verdensomspennende realitet, har etterlatt seg spor i alle religioner. Dette er virkelig det sentrale i mitt eget syn på hva "livet dreier seg om". I mitt innlegg på konferansen snakket jeg om Guds plan som en trosplan, og ved avslutningen av denne plan regner Gud ut vårt mellomværende. Vi lever nå i Guds laboratorium, hvor vi gjennomgår en serie tester, og vår framtid bortenfor døden avhenger av hvordan vi klarer disse prøver.

KAN VITENSKAPEN OG RELIGIONEN LEVE SAMMEN I FRED?

Jeg tror at vi i MUFON er klar over at de religiøse spørsmål må taes i betraktning. Det vil ikke bli lett. Først og fremst har det jødisk/kristne samfunn, som representerer den religiøse og kulturelle bakgrunn som MUFON virker i, ikke en ensartet opprinnelse, og det blir ikke gitt et ensrettet svar på de religiøse UFO-spørsmål.

Etter Betty Andreassons uttalelse kom en kvinne blandt publikum bort til meg - hun var evangelisk kristen - og hun var grepet av stor frykt. Hun hadde tårer i øynene og rystet bokstavelig talt da hun henvendte seg til meg. Hennes kirke hadde fortalt henne at UFOene var noe som kom fra djevelen. Hvis hennes kirke hadde rett, var Betty Andreasson djevelens agent - noe som var en stor overraskelse for Betty, som tror (og det gjør også jeg) at hun er Guds agent. En meget stor del av det prote-

stantiske - og kanskje av det romersk-katolske samfunn, som Gynthia Hind forklarte det i forbindelse med sine afrikanske kontakter, - ser UFOene som noe som stammer fra djevelen. Og det ser ut til at Jacques Vallee har en god verdselig demonisk sak til støtte for dette synspunkt. Engel/djevel teorien vil ikke få en lett og smertefri løsning framover.

Jeg kan godt forstå hvorfor MUFON (akkurat som dr. Hynek) ikke ønsker å bli en del av denne religiøse (og sekteriske) krigsførsel. Men i den objektive vitenskaps navn vil slaget bli utkjempet. UFO-kjennsgjerningene, som de er nå, vil ikke la gode vitenskapsmenn i fred for den iøyenfallende kjennsgjerning at det er enorme religiøse dimensjoner i forbindelse med UFO-problemet. Og nå da vi vet at UFOene er virkelige, må vi se det spørsmål i øynene som kanskje vil vise seg å være langt vanskeligere å få svar på: "HVORDAN ER DE VIRKELIGE?"

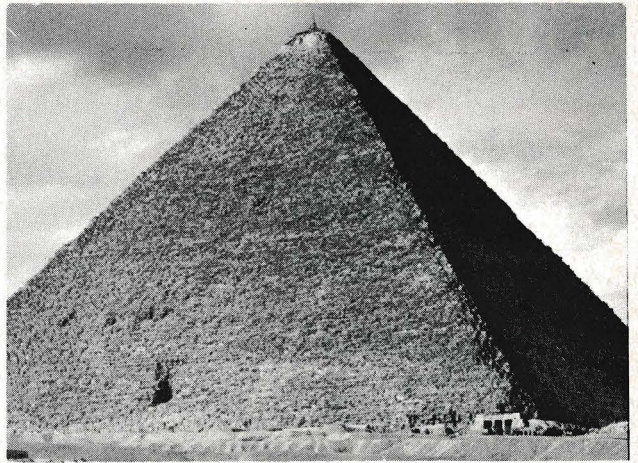
Fra MUFON's medlemsstidsskrift
nr.164 - Okt.'81. Gjengitt
i UFO-KONTAKT nr.1 for '83.

Oversatt av K. Aasheim.

- ① MUFON = Mutual UFO Network - en av USA's største UFO-organisasjoner.
- ② Betty Hill og Betty Andreasson er kontaktpersoner i to meget omtalte tilfeller, beskrevet i bøkene THE INTERRUPTED JOURNEY av John G. Fuller (Hill-saken) og THE ANDREASSON AFFAIR av Raymond E. Fowler. Sistnevnte bok står omtalt i artikler i UFO-NORGE NYTT, nr. 5/6 '80 og nr. 1/2 '81. Der er også kommet ut en ny bok om denne sak med tittelen: THE ANDREASSON AFFAIR, PHASE II
- ③ CUFOS = Center for UFO Studies, ledet av dr. Hynek.
- ④ Karma = Loven om årsak og virkning ("som man sår, skal man høste") Foruten i Hinduismen og Buddismen finner man karmaloven i mystisismen, men der lærer lærer man ikke om reinkarnasjon til lavere livsformer. ●

Mystiske krefter i pyramidene?

Av forfatter og fortidsforsker Leif Kjær.

Den store pyramiden i Giza, Egypt.

DEN DANSKE FORTIDSFORSKER OG FORFATTER LEIF KJÆR VAR I NOVEMBER 83 I NORGE OG HOLDT FLERE FOREDRAG OM FORTIDSFORSKNING. HAN ER LEDER FOR DET DANSKE TUT AN KH AMON-INSTITUTTET - EN PRIVAT INSTITUSJON SOM ER KNYTTET TIL DEN INTERNASJONALE "ANCIENT ASTRONAUT SOCIETY". DENNE ARTIKKELS FULLE TITTEL ER: "HVA ER DET FOR MYSTISKE KREFTER, DER SAMLER SEG I OG OMKRING PYRAMIDENE?".

ALENE ORDET "PYRAMIDER" VEKKER FORESTILLINGER OM VELDIGE BYGGVERK. IKKE UTEN GRUNN FORBINDER MAN ORDET FØRST OG FREMST MED EGYPT. - SÅ KOMMER MAN KANSKJE TIL Å TENKE PÅ AT DET OGSÅ FINNES PYRAMIDER I MELLOMAMERIKA. DET ER IMIDLERTID IKKE BARE I DISSE OMRÅDER AT VI FINNER SLIKE GÅTEFULLE BYGGVERK - OGSÅ I KINA, USA, HIMALAYA, SIBIR, FRANKRIKE, ENGLAND, NEW GUINEA OG AUSTRALIA. - JA DET HEVDES ENDOG AT MAN HAR LOKALISERT EN MEGET STOR PYRAMIDE PÅ HAVBUNNEN I DET SÅKALTE BERMUDA-TRIANGELET I OMRÅDET SYDØST FOR USA'S ØSTKYST.

Ikke minst i Australia og New Guinea vitner både legender og pyramider om en sivilisert, forhistorisk rases målbevisste arbeid. Bare i East Sepik-distriktet ved Papua, New Guinea, finnes ikke mindre enn fem uferdige trinn-pyramider, som hever seg ca. 30 meter over ødemarken.

10 TONN PÅ TOPPEN

Av struktur er de identiske med funn som er gjort like nord for Brisbane i Syd-Queensland i Australia. Brisbane-pyramiden ble rapportert av nybyggere allerede i 1851. Den er 30 meter høy og består delvis av 18 terrasser, bygget av store og små klippestykker. Hver terrasse er ca. 1,25m høy og ca. 2,5m bred. Toppen av pyr-

amiden er avsluttet med en vekt på omkring 10 tonn.

Pyramidestrukturen er oppbygget av jernsten, som tilsynelatende er hentet i et gammelt steinbrudd ca. 20km borte.

Lenger nord finnes ytterligere to pyramideformasjoner som er bygget av mindre stein. Disse ligger tett sammen og direkte på linje med trinnpyramidene lenger syd. De to pyramider har en høyde på ca. 180 meter (til sammenlikning reiser himmelbjerget i Danmark seg 147 meter over havet).

Likeledes ligger en tilsvarende, også ca. 180 meter høy pyramide nær Rockhampton i det nordlige Queensland. Denne struktur er oppbygd av dolorit-stein. En rekke avlange hexagonalformede, blyantliknende steiner ligger langs den vestlige siden av pyramiden og peker utover.

Liknende steiner ble benyttet ved byggingen av et komplisert anlegg på en liten øy ved Stillehavets øya Ponape, ca. 2000km NØ for Australia. Her er det en slags festning med en ringmur på over 14 meters høyde og i en lengde av ca. 850 meter, som er bygget av ca. 400.000 basaltblokker som på en eller annen måte er fraktet fra Ponape til den mindre øya, kalt Nan Madol etter de store anleggene.

Utenfor Toowoomba i sydlige Queensland, finnes tre jordpyramidestrukturer, som reiser seg til en høyde av ikke mindre enn 310 meter! - Og de er mer enn 900 meter i omkrets. Liknende byggverk er funnet nær Coma og ved Murrey River i New South Wales i det sydlige Australia, og atter andre finnes i det nordlige Victoria. ►

Den australske urbefolknings sagn forteller om mystiske kulturhelte som reiste disse pyramider dels med henblikk på "studier av himmelske bevegelser", dels i følge urbefolkningen med det formål å "tappe" energi fra de "naturenergi-linjer" som (fastholder man) gjennomkrysser det australske kontinent.

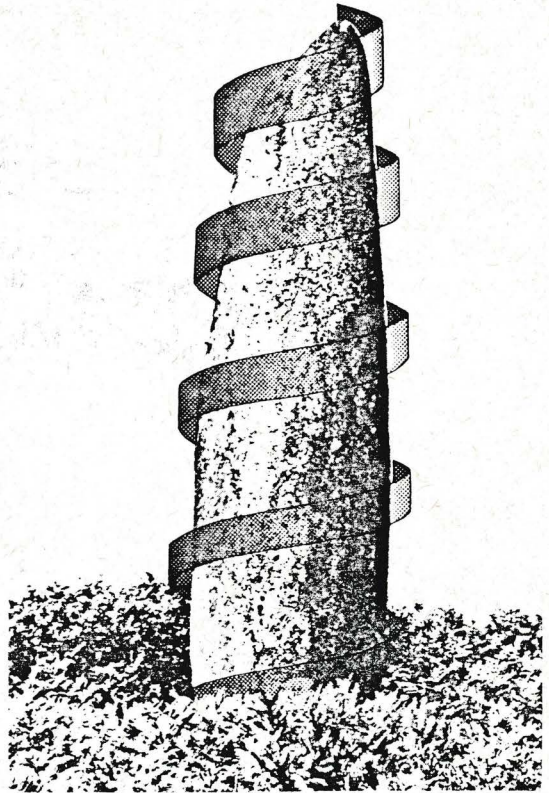
DE TAPPET ENERGI

Pyramidene ble nettopp bygget over disse linjene og danner en parallell til mange andre steinrekker og megalittiske formasjoner, som finnes over stort sett hele verden. Hvilken tapt sivilisasjon var det, som tilsynelatende satt inne med en slik viten om det australske "energinett", - og som bygget pyramider for å utnytte de i vår tidsalder upåaktede krefter?

Og hva brukte de så denne mystiske kraft til? Det vet vi ikke. Men vi kan med letthet se at det under alle omstendigheter var en rase, som hadde en teknologisk kunnskap som var langt mer avansert enn noen australsk rase senere har vært i besittelse av.

Det virker i det hele tatt som om de forhistoriske mennesker i langt høyere grad levde i harmoni med naturen, enn tilfellet har vært senere. Den grske filosof Platon, som ble født i Athen år 427 f.kr., henviser i sin "Love" til Hesiodos' myte om Kronos-tidsalderen, hvor mennesket ikke ble styrt av andre mennesker, men utelukkende av naturkrefter. Den tids mennesker hadde tilsynelatende en viten om at Jorden overalt gjennomstrømmes av energier, som kinesiske tradisjoner kaller yin- og yang-energi, men som undrar seg vårt nærmere kjennskap.

I praktisk talt hvert nummer av det engelske blad "The Ley Hunter" ("linje-jegeren"), skildres det hvordan mennesker har pådratt seg støt ved berøring av kjempesteinblokker plassert på linjesystemenes knutepunkter, eller de har registret kraftige psykiske påvirkninger som f.eks. angst, oppstemthet eller lydhallusinasjoner. I den forbindelse er det interessant at også utallige danske (for-

Noen "dowsere" (personer som finner vann m. ønskekvist) kan føle en spiralkraft rundt gamle kjempesteiner plassert over kryssningspunkt for underjordiske vannårer.

trinnsvis eldre) kirker ligger plassert etter et linjesystem. Det virker som om vi står foran avsløringen av en hittil upåaktet viten hos mennesker i tidligere kulturer. - De hadde tilsynelatende en klar viten om at der fantes energi langs visse linjer. De akkumulerte og forsterket energien i bl.a. de granittsteiner (eller pyramider), som de reiste på linjene og disses knutepunkter.

MYSTISKE LINJER

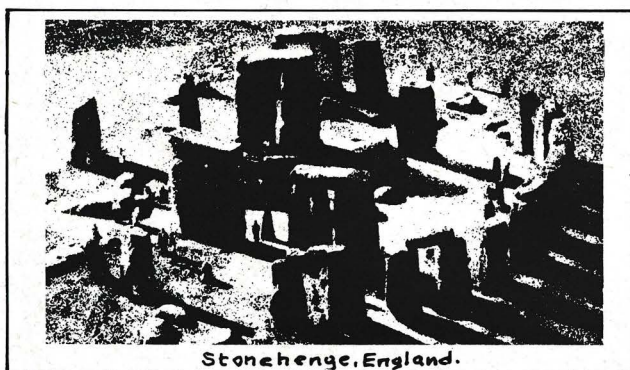
Den britiske kjemikeren Don Robbin har foreslått at linjenes energistrømmer kan sammenliknes med den såkalte piezo-elektriske effekt, som oppstår ved påvirkning av kvartskrystaller. Han forestiller seg at kvartskornene i granittsteinene på en eller annen måte oppsamler og kanalisierer linjenes energi, og at dette forhold kan være årsaken til at man får støt når skjæringspunktene steiner berøres. ▶

En slik eventuell "krystallelektrisitet" vil dessuten påvirke luften omkring, noe som kanskje kan forklare de beskrevne endringer i menneskers psykiske velvære, når de oppholder seg i steinenes nærhet - som f.eks. i pyramider eller gamle steinkirker.

Mange linjer er imidlertid bare "lokale fenomen" - de er bare som "bekker", som renner ut i store globale "hovedstrømmer" eller "elver". Hele vår klode finnes nemlig dekket av et mystisk nett av punkter og linjer, som tilsammen er et regelmessig geometrisk system. Det er ikke en ny oppdagelse. Allerede Platon hevdet at "Jorden sett ovenfra(!) likner en kule, sydd sammen av tolv lærlapper..."

Denne påstand er siden blitt bekreftet av flere lands vitenskapsmenn ① - Men hvordan kunne disse mennesker fra tidligere tider vite det? De tok vel ikke satelittfotos av kloden - eller kjente noen som kunne ta dem?

De fulgte vel Charles Darwins retningslinjer og var uvitende, rå, fantasiløse og brutale huleboere,

Stonehenge, England.

Som et apropos til Leif Kjærs artikkel ovenfor, bringer vi et lite avsnitt fra en bok med esoterisk viten:

"Alt i universet er grunnlagt på magnetisme, tallforhold og geometri i lysbølger. En planet blir også holdt i manifestasjon av hvirvlende magnetiske krefter, og den har et nettsystem av usynlige kraftlinjer, som krysser hverandre og danner magnetiske punkter som tilsvarer menneskelegemets akupunkturpunkter. Tenk på "Steinålene" på Aku-Aku, Påskeøya. De steder hvor fortidens veldige steinkonstruksjoner er anbrakt og

Trinnpyramide i Mexico

da pyramidene ble bygget - eller var de det?

UFO-KONTAKT nr.6 '82.

oversatt av Knut Aasheim.

- ① Se artikkelen "UFO - DEN PSYKISKE FORBINDELSE" (del I) i UFO nr.2 '82.

APROPOS: Visste du at ordet PYRAMIDE eller PYR-A-MID(e) betyr "ILD I MIDTEN" Ild kan bety kraft og ikke nødvendigvis bare flamme. K.Aa.

de linjer og mønstre de danner, viser at man dengang kjente nettsystemet og dets utnyttelse. Nesten alle pyramider, templer og steinmegalitter befinner seg i skjæringspunkter eller langs linjene for de større og mindre polygoner som kraftnettet danner, og noen av dem ligger der hvor jordisk kundalini (skaperild) hvirvler opp for å møtes med sol-kundalini.

Alle disse steinbyggningsverker er bygget av granitt eller kvarts, som hovedsaklig består av krystaller, og de har engang vært brukt både som åndelige og tekniske kraftstasjoner og som gigantiske krystallmottakere og sendere. Det krevet at steinene var anbrakt i bestemte geometriske, magnetiske, astronomiske og tallmessige forhold. Det var meget praktisk, for under byggingen var det nettopp på disse steder mulig å eliminere tyngdekraften."

Fra: "Romfolket og den store plan" av Peter Fich. (overs. K.Aa.)

Mystisk himmellegeme - ny planet?

FINNES DER EN TIENDE PLANET I VÅRT SOLSYSTEM BORTENFOR PLANETEN PLUTO ET STED? ELLER ER DET EGENTLIG EN PLANET? KAN DET KANSKJE DREIE SEG OM EN SLOKNET SOL SOM ER KOMMET INN I BANE RUNDT VÅR SOL; ELLER ER DET KANSKJE ET SVART HULL?

Helt siden på 1930-tallet har man på grunn av planeten Uranus' uregelmessige bane hatt mistanke om at et stort men usynlig legeme skjuler seg i mørket bortenfor vår ytterste planet Pluto.

Forskeren Archie Roy, ved det Britiske Glasgow-universitetet sier at Solen kan ha mange planeter i omløpsbane på opp til en fjerdedel av avstanden til nærmeste stjerne.

Man har regnet med å få vite mer ved å finstudere hvordan romsondene Pioneer 10 og 11 nå oppfører seg når de nærmer seg Plutos bane fra hver sin kant, idet en slik planet eller mørk stjerne vil påvirke deres baner.

Nå har IRAS funnet dette mystiske himmellegemet! I forrige nr. av UFO, i artikkelen "Nye Funn i Universet" fortalte vi om hva det nye, fantastiske infrarøde teleskopet hadde avslørt. Nå har man altså funnet et himmellegeme trolig

like stort som planeten Jupiter og muligens så nær Jorda at det kan betraktes som en del av vårt solsystem i retning av stjernebildet Orion. Dette legemet er omgitt av et mysterium, - astronomene er ikke sikre på om det er en planet, en kjempekomet eller en såkalt "protostjerne" - et romlegeme som aldri ble varmt nok til å kunne bli en stjerne. Eller om det er nok en galakse.

Den mystiske gjenstanden er så kald at den ikke kaster lys, og er derfor aldri blitt sett i optiske teleskoper på Jorda eller i rommet. Vi er ikke sikre på hva det er, sier astronomene. Men er dette legemet på størrelse med Jupiter og 80 trillioner kilometer borte, så er dette nære i kosmisk målestokk, og det er faktisk en del av vårt solsystem.

Den mystiske "planeten" har blitt sett to ganger av IRAS med seks måneders mellomrom og legemet har trolig ikke flyttet på seg i mellomtiden hvilket skulle tilsi at det ikke er en komet. Himmellegemet er så kaldt at det bare er 20 grader over det absolute nullpunkt.

APROPÓS DEN "TIENDE PLANETEN"

The Wall Street Journal", den 18 April 1973 hadde et oppslag om en California-astronom, Joseph Brady, og hans oppdagelse av en massiv planet.

Planet "X", som den kalles, er 300 ganger mer massiv enn Jorden. Den ville bli den 10ende planeten i solsystemet. Andre astronomer ville ikke være enig i at den eksisterte. Brady matet et antall komplekse problemer inn i en datamaskinbank for å få sitt svar på spørsmålet om en planet i de mørke grenser av vårt solsystem.

Hva som fikk Brady til å tro at der var en skjult planet, var den merkelige oppførselen til Halleys komet. Det var aldri mulig å forut-

bestemme en eksakt dato for dens tilbakevending til Jorden, alltid var den ca. en halv uke i avvik fra kalkulasjonene.

Etter å ha matet computeren med alle tilgjengelig data helt fra før Kristi fødsel, indikerte svaret at en stor planet var den sannsynlige årsak. Men astronomer som rettet teleskopet i en bestemt retning så ingen ting.

Har IRAS' oppdagelser gitt Brady rett? Her er hans antatte data for planet X:

Retrograd bevegelse. Omløpstid på 512 år. Banen ligger 65 ganger lenger ute enn Jorden fra Solen. Dens bane er 60° på ekliptikken. Så får vi da vente å se!

SCANALKA A.S

presenterer sitt vareutvalg

Alternativ litteratur bl.a. følgende emner:

☐ Astrologi	☐ Helse	☐ Okkultisme	☐ Wushu
☐ Biorytmer	☐ Iris diagnostikk	☐ Parapsykologi	☐ Yoga,
☐ Chakrasymboler	☐ Jødisk mystikk	☐ Reinkarnasjon	☐ Zen buddhisme
☐ Dybdepsykologi	☐ Kinesiologi	☐ Soneterapi	☐ Ægyptologi
☐ Esoteriske bøker	☐ Legeplanter	☐ Tarot	☐ Østens visdom
☐ Fortidsgåter	☐ Meditasjon	☐ UFO bøker	☐ Åpenbaringer
☐ Grafologi	☐ Naturmedisin	☐ Verdens mysterier	☐ og flere andre.

Over 1000 titler.

Dessuten fører vi: Engelske bøker, Penduler, Krystallkuler, Pyramider, Plansjer, Tarotkort og Tidsskrifter.

Besøk vårt utvalg i Oslo

eller kontakt:

SCANALKA A.S

FERDINAND SENTERET, TORGGT. 26-28
OSLO 1 TELEFON (02) 20 96 22

BOKS 38, 2743 HARESTUA
TELEFON (060) 23 131

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. De som skriver manus på maskin kan hjelpe redaksjonen i arbeidet ved å følge noen enkle retningslinjer:

Skriv i 2 spalter og med enkel linjeavstand (minste). Benytt et nytt eller ferskt sort fargebånd i maskinen, og normale, vertikale bokstavtyper dersom skrivemaskinen har kulehode eller skrivehjul. Marg mot venstre og øvre kant av arket skal være 18mm. Mot høyre og nedre kant 12mm. Luft mellom spaltene 8-10mm. Lager du overskrifter selv må letrasetbokstaver benyttes. Redaksjonen kan også gjøre dette. En god rettskrivning er og viktig.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og magasiner av interesse som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse: UFO-NORGE
Postbox 14
3133 Duken.

Herfra kan du rekvirere foldere og vi håper de straks blir distribuert ut til mulige interesserte.

Har du tips, ideer eller ønsker for informasjonsarbeidet for tidsskriftet eller foreningen generelt, så la oss få vite det. Ønsker du å være aktiv i UFO-sammenheng, f.ex. ved å danne en gruppe lokalt, så kan vi evt. skaffe navn på andre medlemmer i din nærhet, samt gi noen råd i starten.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver for UFO-arbeidet som må utsettes p.g.a. mangel på penger. Mye må gå av egne midler men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange av våre i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite til UFO-NORGES støttefond.

Benytt vårt postgironr.: 3 07 08 10 merk talongen STØTTEFONDET og send til: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

VERVEPREMIE

En måte å yde hjelp til UFO-NORGE på og samtidig ha litt lønn for strevet er å verve 3 nye abonnenter og så få gratis abonnement selv! Du går fram slik: De 3 nye abonnentene betaler til deg og du sender hele beløpet på kr.270 (3x90 for '84) dersom du ikke har betalt for '84, og kr.180 hvis du har betalt, på postgiro nr. 3 07 08 10 til: Tidsskriftet UFO
UFO-NORGE
Box 1155, Bergen.

Du setter deg selv som avsender og skriver VERVING i rubrikken "Melding til adressaten". På baksiden av innbetalingsdelen er det god plass til å skrive navn og adresse til de tre vervede. Skriv tydelig - bruk trykte bokstaver.

HVIS DU SER EN UFO –

HVA GJØR DU DA?

Når man får øye på et ukjent flygende objekt, så er dette ofte et så fascinerende syn at man har lett for å glemme å legge merke til endel viktige ting – data som vil være av betydning. Derfor denne lille sjekk- og huskeliste:

- TID - Første observasjonstidspunkt og varighet.
- STED - Observasjonssted (nøye), evt. v. krysspeiling.
- KURS - Objektets bevegelsesretning (kompasskurs).
- HØYDE - UFO'ens høyde over horisonten (vinkelgrader) ved observasjonens begynnelse og slutt.
- UFO'en - Størrelse, form og farge samt evt. detaljer. (ref. En ert holdt mellom tommel og pekefinger på strak arm dekker akkurat månen)
- VÆR/FLY - Merk deg vind og værforhold samt evt. posisjon til sol/måne. Videre om det er fly/helikopter i nærheten under eller etter observasjonen.
- VITNE(R)- Gjør andre oppmerksomme på UFO'en og noter om mulig deres navn og adresse.
- FOTO - Har du kamera med eller nært, så glem ikke å bruke det - ta flere og varier tid/blender.
- KONTAKT - Har du kjente i den retning objektet beveget seg mot, så ring og få disse til å være på utkikk. Derved kan oppnåes flere vitner og plotting av objektets bane.
- LANDING - Observeres landing, må stedet oppsøkes snarest. Se etter spor og merker og fotografer. Merk stedet godt og gjerd inn om mulig. Kontakt avdelingsledelse og/eller rapportsentralen.
- RAPPORT - Rapporter observasjonen snarest til avdelingsledelse og/eller rapportsentral - gjerne over telefon. Fyll ut rapportskjema og send snarest.
- ANDRES - Får du høre om andre personers UFO-observasjoner lokalt, så oppsøk vitne(r), undersøk og rapporter som nevnt over. Ha gjerne med informasjonsfoldere, og opptre vennlig og korrekt.